

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN-VÁRMEGYE KÖZÖNSÉGÉNEK

ÉS A ZEMPLÉN-VÁRMEGYEI „TANÍTÓ-EGYESÜLET”-NEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre . . . 6 frt.
Félévre . . . 3 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 kr.

Bérmintelen levelek csak ismert kezekről fogadjatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyiltérben minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉS DIJJA

Hivatalos hirdetéseknek!
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Petitnél nagyobb, avagy disztribúcióval vagy körzeti ellátott hirdetésekért természetesen minden négyzetcentim. után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénzüldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

A tizenkettedik órában.

Szocializmus itt, szocializmus ott, szocializmus mindenütt: a levegőben, a földön és az emberek között. Ahol ketten, hárman egymással beszélgetnek az emberek és beszélgetés közben idegesen hadonásznak kezeikkel, tipegnek-topognak, egy percre sem nyugodnak, hanem annál jobban nyughatatlankodnak: mérget vehetsz rá, hogy másról nem beszélnek és nem másról vitatkoznak, mint az ördögatta szocializmusról, mely futótüz módjára terjedt el, rövid pár hét alatt a Bodrogeközön, lehet mondani, hogy ott minden második községben, összesen vagy 25-ben s ugyanott többé-kevésbé alkalmas talajra találván, pusztítani kezdett.

A két Czigánd, Kis- és Nagy, melyet csak egy útea választ el egymástól, a kettő együtt közel 3000 lélek, szomorú nevezetességre tett szert. Hozzájuk suhant át először Szaboles-vármegyéből, a Tisza folyó jegén át, a társadalmi szörnyeteg a „paraszt-cucilizmus” örve alatt kísértő ördögi dogma s legott csaknem annyi követőre talált, mint amennyi az összes lélekszám. Czigánd után Leányvár, Agárd, Tárkány, Karcsa, Karád, Bottyán, K.-Helmezs és a többi község lakossága is ott a Bodrogeközön karjaiba dönt a nekik szerelmet vallott, földosztást ígért paraszt-szocializmus ál-apostolainak és nem hallgatva istenre, aki lelkiismeretükből szólt hozzájuk, hogy ne lépjenek a kárhoz utjára, — nem hallgatva egyházi és polgári elöljáróságaikra, kik óva intették őket a bal-lépéstől, melylyel önmaguk zuditják magukra, és hozzátartozóikra a legkeserveőbb kiábrándulásnak hidegen zuhogó furdóját s az elláthatatlan hosszú ideig tartható szenvedéseket: éjfelek-éjfélen, a kísértetek óráiban, nagy titokzatossággal rendezett gyülekezéseiken, hol már ördögi vi-gyorgással kezdték pengetni a „Bertalan éj” tervét, amikor majd levegőbe röpitik a fenálló társadalmi rendet és a romokon fölépitik majd a paraszturalom államát, egymással szorosan zárt cimboraságokba léptek, esküt tévén, hogy „egy valamennyiért — valamennyi egyért!” Amde sunyi módon kigondolt, suba-guba alatt kifőzött tervük csuful dugába dönt.

A türelem éles kardját fejük fölött tartó

TÁRCA.

Miért nem táncolunk?

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —
II.

Hiába, csak nem hágy békében a tánc. Olvasóim, de különösen szép olvasónőim, a leirt és leírandó teóriához a prakszist is bizonyára szemük elé képzelvén, elgondolják annak a különös észjárású Monte-Azarico-nak deli termetét, ruganyos lépteit, élvezetes turjait, ropogós, szitytya-magyaros csárdásait.

Engedjék meg azonban, hogy éljek az íróknak avval az egyedül álló privilegiumával, mely szerint náluk a bemutatkozás — papiroson — nem kötelező. Jelenleg pedig, a farsangon. pláne sűrű maszok fődheti vonásait annak, ki előbb arra kíváncsi, hogy miért táncolunk, aztán meg észébe jut megkontrázni a dolgot: miért nem táncolunk?

Igaz, épp oly különös kérdés ez is mint az előbbi volt, de nézzük csak közelebbről a dolgot és e különös kérdés komoly eszmékre vezet.

E század elejének egyik farsangján a bécsi Hofburg udvari bált adott. A bála a török szultán kaftános követje is hiva volt. Folyik a tánc a Strauss-keringők andalító hangjai mellett, sőt a főhercegek is kedvet kapva rá, simán, elegánsan keringenek párjaikkal a parkéten. Bámulva nézte ezt a török követ és szól eképpen:

— Mily végtelen kegyesek ezek a nagyurak! Nálunk csak a bajadérok táncolnak — muszájból. Itt még az uralkodók is leereszkednek és táncolnak. Igazán különös.

pókhálószerű elszakadt és reájuk hullván: az urak földjére éhes (no meg az urak véreire szomjas!) bendőikig hatolt.

A katonai karhatalom, előbb egy zászlóalj gyalogság, később a második zászlóalj, ma egy hete megszállotta a paraszt-szocializmussal berondított községeket a Bodrogeközön, amelyre immár a keserves kiábrándulás szomorú napjai várnak.

Az a társadalmi mozgalom, mely Szaboles-vármegyéből hozzánk a Bodrogeközre átharapódzott nem az igazi szocializmus. Az igazi szocializmusnak bizonyos mértékig (pl. hogy a jutalom vagy a szellemi, mint az anyagi téren legyen illő a munkával járó fáradsághoz) van jogosultsága, teljes egészében pedig a lelki nemesség tükröződik róla. De ez a mostani mozgalom, az az ál-szocializmus megtevélyedett elméjű, megmételtyezett erkölcsű embereknek bűnös szövetkezete. Ez a szövetkezet, mely ma még csak fenyeget, holnap már erőszakkal támad a „pénzt vagy életedet!” jelszava alatt közönséges utonállók bandája. Az ilyen szocializmusnak nem lehet jobb következménye, mint a statárium, nem lehet jobb vége, mint az akasztófa, — s leges-legjobb esetben is tizenöt évig terjedhető fegyház!

Most a tizenkettedik órában, midőn Czigánd kötnivaló cucilistáit katonasuronygyalokkal és szertériteríténi, bocsátotta ki vármegyének alispánja a következő hirdetményt a vármegyének mind a 451 községéhez, helyesebben szólva csak 449-hez (mert K.- és N.-Czigánd már nem számít!)

3532./1898./sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Miután vármegyénk bodrogeközi járásban az ugynevezett szocialista-szövetkezés veszedelmes mérvet öltött, nehogy ez a baj, amely különben sem szocializmus, de egyszerű rablásra való szövetkezés, más járásban is felmerüljön: ezenel közhírré tétetik, hogy a bodrogeközi járás 52 esendőrel és egy egész zászlóalj cs. és kir. gyalogsággal van megszállva*) akiknek életmeztetőség és zsoldópótlékaik, természetesen,

Már ott van a második zászlóalj is — és ha kellene ott lesz a harmadik . . . tizedik . . . huszadik is! Szerk.

Igen, mert a tunya keleti faj idegei el vannak tompulva: réges-régen nem talál a török élvezetet a táncban. Nálunk nyugaton és „in specie” Magyarországon csak most a századvégén kezd e szomorú hanyatlás mutatkozni. Kevés azoknak a fiatalbereknek a száma, kik mai nap azzal a gondolatlansággal mennek bálba: No ma kedvemre kitancolom magam! Legtöbbjüket más célok és szándékok vezetik a bálterembe, legtöbbje unottan, görnyedten áll a terem közepén, nézve a — petrezselymes hölgyeket.

Oly elszomorító egy ily századvégi dekadenciát látni és végigélni!

Különös ez a XIX. század. Élete úgy folyt le mint egy emberé. Gyermekekora apró harcokkal, afféle gyermek-katonásdival töltötte el; élte delén, 48 éves korában, acél-izmokkal, oroszán bátorsággal ment bele a férfiak harcába; azután kezdtek az illúziók oszlani: esendő, nyugalom és kibékülés után vágyott. Megjött ez is. Most pedig, midőn érzi, hogy kevés ideje van hátra, mesterséges eszközökkel igyekszik fenntartani életerejét, feláldozva ezért ideált, illúziót, izlést, tisztességet, erkölcsöt . . . mindent.

Az operáció sikerült: a beteg él ugyan, de hanyatlik. Es e hanyatlásnak nyomát ott látjuk mindenben, mire rá tette kezét: az irodalomban, szobrászatban, festészetben, de különösen a táncban. Ez is mesterséges, csak a műtáncnak van keletje ma. A báltermek kezdenek színházakká lenni, a színházak orfeumokká süllyednek és az orfeumok? . . . Dekadencia mindenütt. Az operaház üres, ha az örök szép wagneri darabok vannak soron; de telve van, ha arról van szó, hogy a csábos, könnyű zene mellett a nyugat bajadereinek műmozdulataiban lehet gyönyörködni. Az orfeumok leg-

a karhatalom kirendelésére okot szolgáltatott egyéneket és községeket terhelik.

Ovakodjék tehát mindenki az izgatókra és bujtogatókra hallgatni, nehogy magára és községére hasonló szerencsétlenséget vonjon.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1898. február 13-án.

(P. H.) Matolai Etele, alispán. s. k.

A kolompok a két Czigándról és Kis-Kövesdről, Agárdról a gyujtogatók, Bottyánból az urakat agyonveréssel fenyegető előcsahosok immár ártalmatlanokká vannak téve. Vizsgálóbírák előtt állanak. A vizsgálat után következik a törvény, aki előtt egyenlők vagyunk és aki itélni fog majd fölöttük igazsággal. Szigorubban, vagy enyhébben, töredelmük mértéke szerint. Akik megtérnek és akik megigazulnak, remélhetik, hogy rövid idő múlva visszatérnek családjuk körébe és haladhatnak tovább, mint amíg becsületesen haladtak, ezután is a tisztességes megélhetés, a lehető boldogulás utján. A konokok, a mackások, a megátalkodottak lesznek majd csendes emberek, amint mondtam legeslegjobb esetben a börtön zárkájában.

A futótüz, mely vármegyénk közbékéjének templomát készült lángba borítani, el van fogva. Hála érette közgazgatásunk éber őreinek!

Édes atyámfiai, ott a Bodrog-Tisza-Latorca közén, hallgassatok reám: Okavodjatok a népbolondítóktól! Merítsetek okulást a cigándiak eltántorodásból, kiket katonasuronygyal kénytelen a hatóság ráigazítani a józanság utjára.

Hallgassatok reánk, akik szeretünk benneteket, reánk, a kik a javatokat akarjuk és szolgáljuk!

Kötözzétek meg a közbetűk szemtelenkedő népbolondítókat, hogy azután ti magatok maradhassatok szabadok. És szolgáltatassatok át őket a hatóságoknak!

Ez a legjobb tanácsunk, amit adhatunk még és amit adunk nektek — a tizenkettedik órában!

A szocializmusról.

(F.) Zemplén-vármegye bodrogeközi járásában kevés idő óta uralkodik egy társadalmi nagy betegség, mely hovatovább erősödve, a külön-

látogatottabb darabja a szerpentin-tánc, ez a „par excellence” műtánc. Azt hittük, eddig az a dekadens tánc netovábbja, de az emberi fantázia mindig készen van új dolgokat találni fel az idegek felingerlésére. Londonból indult ki ez a legújabb műtánc, mely szerint az ember csalódásig azt hiszi, hogy a ballerina fel-felcsapó lángok között táncol.

Ime, idáig jutottunk. Ez már nérói vonás a tánc történelmében: gyönyört találni a pusztító elem közepette könnyelmű mozdulatokkal lejtő táncosnőben. Ez a dekadencia netovábbja, melyhez még csak az hiányzik, hogy a táncosnő azt az illúziót keltse fel a nézőben, miszerint vérző emberi hullák között lejt. Volna ám ehhez is tapsoló publikum elég.

Nagyon jól ismerik azért a mai kor emberét azok, kik ily műtáncoknak propagandát nyitnak: tudják, hogy a mai kor emberére nézve nem létezik ugyan tánc, melyet szívesen táncolna, de azért még sem tud a tánc ösztönéről lemondani és szívesen nézi azt — belépődij mellett; nézi, jöllehet ez a tánc csak mesterkelt paródiája annak az igazi táncnak, mely — nem úgy, mint ez — mocskokba rántja a lelket, hanem ellenkezőképp fölemeli, egy ideális világba vezeti azt. Ilyen tánc — fájdalom — nem létezik többé, ismeretlen fogalom ez széles Magyarországon.

Hogyan, ismeretlen fogalom?! Hát ne volnának nekünk törzsgyökerek, magyar táncunk, melyek az utóbb említett kategóriába tartoznak? Oh vannak! csakhogy ezeket a szívet, lelket és szemet gyönyörködtető táncokat elsőpörte — Párizs. Valamint a szép magyar viseletet kiszorította a párizsi divat, éppén úgy szorították a született magyar táncokat háttérbe az inportált könnyűvéru francia lengedezők. Hol van nemzet,

ben jólelkű, derék magyar nép egy részét becsületes gondolkodásában megzavarta. E társadalmi betegség: a *szocializmus*. Napról-napra, házról-házra járnak egyes lelketlen izgatók, kik hizelgő szavakkal, kecségető ígéretekkel rábeszélnek a jó magyar népet, hogy legyenek „*cuclisták*.”

Mit is ígérnek ezek a népámitó szociális ágenssek?

Ígérnek, hogy — ha valaki szocialista lesz — nem fog adót fizetni, nagy lesz a napszám, a paraszt egyenjogú lesz az urral, sőt a földbirtokot is felosztják s akkor mindenkinek egyformán lesz vagyona, és az Isten tudja, hogy még mit nem?! Es a becsületes magyar nép azt hívén, hogy az a sokat ígérő „*cuclista-ur*” olyan becsületes ember, mint amilyen ő: minden szót készpénznek vesz. Oh pedig azoknak minden szavok csak ámitás!

— Adóeltörést ígérnek!

Hogy valakit az ellensége személyében vagy pedig vagyonában bármi okból meg ne bántson, az állam gondoskodott olyan közegekről, kik a magyar honpolgárok életére, vagyonára vigyázzanak. Ez igen jó intézkedés, mert az élete és vagyona mindenkinek kedves, *de erre pénz kell*. Odaadjuk édes gyermekeinket katonának, hogy ezt a hazát, melynek földje kenyeret terem számunkra, melyért diéső apáinknak annyi drága vére folyt s amely nyugalmat ad elfáradt testünknek, ha majd egykor nyugodni térünk, — mondok — odaadjuk őket, hogy ezt a drága szép hazát ne engedjék tőlünk elvenni senkinek. *Amde fiaink eltartására, ruházására szintén pénz kell.*

Hogy gyermekeink derék, munkás és okos polgárai legyenek a hazának, hogy kenyerüket annál könnyebben megkereshessék, iskolába adjuk őket. *Az iskolák fenntartására is pénz kell*. Hogy a magyar honpolgároknak mindenütt jó közútjaik legyenek, ügyes-bajos dolgaikat kényelmesebben végezhessek: az állam gondoskodott jó köves utak, sőt vasutak fenntartásáról. *Ez pénz nélkül nem megy.*

Egyes helyeken oly sovány a föld, hogy termése minden munka mellett sem elégséges az élet fenntartására. Az állam gondot visel a népre, melyet édes gyermekeként ápol, hogy éhen ne vesszen, gabonát és más élelmi szereket oszt ki. *Pénz nélkül ezt sem teheti meg.*

Hogy a magyar honpolgároknak javára szükséges pénzüsszeget hol veszi a kormány, azt mindenki tudja: az adóból.

Saját szükségünk fedezésére idegenek nem adhatnak pénzt, nekünk magunknak kell azt összerakni. Akinek többje van, többet, akinek kevesebbje van, kevesebb adót fizet. Es ez így van igazságosan. Ha az állam szükségletei kevesbednek, kisebbedik az adó és megfordítva. Ebből láthatjuk, hogy adót fizetnünk mindig kell saját érdekünkben. Tehát a nép árulónak az a hitegetése, hogy ha valaki szocialista lesz, nem kell adót fizetni: nem egyéb merő hazugságnál, melylyel magukat a nép szívébe behiyelegni igyekeznek.

— *Nagy lesz a napszám!*

Hát hiszen az mindenkinek tetszésétől függ, hogy mennyiért dolgozik. Dolgozzék csak mindenki szorgalmasan, idővel vagyont szerez ma-

mely annyi és a változatos emberi temperamentumoknak oly megfelelő táncokat birna fölmutatni, mint éppen a magyar?

Mily kedves látvány az *andalgó*, mely alatt a párok oly jól ráérnek egymás lelkébe belenézni. Mennyi hőst köszönhet a magyar hadsereg és történelem a lelkesítő, magával ragadó *toborzónak*? Mily szép, mily mesés látvány lehetett, midőn főuraink párjaikkal a csiszolt parkéten *palotást* lejtettek! Gyöngülő életerejének fontartására egyet tartott csak meg a magyar táncok közül az öreg XIX. század: a csárdást. De mily alakban! Bár fenn ne tartotta volna ezt se! Nem az a csárdás ez, melynek motívumai a magyar ember vérében keringenek, melyben a néző élvezetet, a táncoló gyönyört kell hogy találjon. A mai csárdás — tisztelet a szép kivételnek — nem is mütáne, hanem gőzfürdő. Rogyásig izzadnak a táncosok, rogyásig fásztják a táncosnőt. Elhiszem aztán, hogy *ilyen* táncból húzódik minden ember fia. Ott, a honnan a csárdás ered, a „*Makkhetes*”, a „*Belesali*” és a többi csárdákban, — ott is táncoltak hajdan csárdást, de ott nem fáradtak ki, nem izzadtak, mert vérük, szívük, lelkük szerint *andalogtak* el.

Nem jól van ez így!

Elő azokkal a régi magyar táncokkal!

A kezdet meg van már: sok helyen kezdik a palotást kedvvel és örömmel táncolni.

Bizom a magyar vérben, hogy jön a folytatás is, bizom benne, hogy eljön a kor, midőn esillogó bálterem és eredeti magyar táncok nem fogják majd egymást kizárni.

Monte-Azarico.

gának s nem lesz kénytelen másnak dolgozni. Ha több lesz a vagyonos ember, kevesebb lesz a napszám: ekkor nagyobb lesz a napszám. De arra kényszeríteni senkit sem lehet, hogy olyan napszámot fizessen, amilyent nem fizethet. Nindazonáltal a vagyonosok sohasem tértek ki az elől, hogy a szegényebbeket szükség esetén segítyezzék. A napszám alku tárgya! A munkás népet restté tenni nem állják a lelketlen bujtogatók, pedig a bodrogközi nép mindenkor tiszteletes kenyeret tudott keresni magának, mert volt ki s volt hol?!

— *A paraszt egyenjogú lesz az urral!*

Nálunk nincs ur, nincs paraszt! Az volt 1848 előtt, de ma Magyarországon mindenki úr s nincs szükség arra, hogy egyenjogúságot prédikáljon valaki. Nincs itt egyéb joga az urnak, mint egy-egy szavazati jog, melylyel az ország kormányzásába belefoly: ez pedig a parasztnak is meg van.

Felosztjuk a földbirtokot!

Es erre azt mondják a szocializmus terjesztői, hogy ez igazság! Péter gyermekségétől fogva szorgalmasan munkálkodott, éjét, napot egygyé tett, hogy magának és gyermekeinek boldog jövőt biztosítson. Szerzett vagyont megkúporgattott filléreire véres verejtékkel s egyszer csak előáll Pál és azt mondja: *oszd meg velem, amid van!* Pedig ez a Pál egész életében ivott, evett, dőzsölt, míg más küzdött, fáradt! Mikor a haza veszedelemben forgott, életet, vért, vagyont áldoztak egyesek annak védelmében; mások ezalatt összedugott kézzel, nevetve nézték a jobb hazafiak halálmegevető küzdelmét. Es mikor amazok hőstetteikért jutalmul egy darab földet nyertek, akkor előáll a ronda, henye nép s azt mondja: *amiért küzdöttél, megszenvedtél, annak felét add nekem!* Hát ez igazság?

Es — ugy-e — azok a titkos jó emberek, azok a semittévő naplopók, kiknek dolgozni nem akarózik, hanem így szép szerivel csalják el tőletek keservesen összerakott fillériteket, hogy ők aztán azokért kedvökre mulassanak: *ugy-e, azok azt állítják előttetek, hogy ez igazság?*

Ezek keresztül nem vihető. Es ha valaki mégis ilyen törvenytelenségek kieroszakolására vetemedik, az ott találja magát a szuronyok között, annak lelke számol Isten előtt kedveseinek megrontásáért!

Szegény jó magyar nép, ide hallgass! Apáid munka után éltek s amit azzal kerestek, édes volt a kenyér. Szíveredben magyar vér pezseg, apáidtól, a munkás elődöktől öröklött vér! Családod, községed, hazád élete, békesége szent előttd. A te őszinte érzelmeid azt adják ajkaidra, mit szíved diktál. De ne hidd, hogy minden ember ilyen! Ne hidd, hogy igazat mond, hogy jót akar neked az, aki a világ boldogságát a szocializmus rámájában mutatja be előttd! Ne hidd! Ezeknek nehéz a munka, kemény a kapa, kasza nyele; hivatalt vállalni nem akarnak, mert ott is dolgozni kell. Jött-ment idegenek ők, kik vallásod, hited és vagyonod elrablására jöttek. Hitegetnek, pénzt szednek be tőletek, melyből ők kényelmesen lophatják a napot tovább, míg ti szorgalmasan dolgoztok! Tehát a helyett, hogy — mint ígérték — vagyont szereznének nektek, meglevő filléritektől is megfosztanak. Hát nem látjátok át az álnokságot? Nem kergetitek ki magatok közül a békeségeket megrontó kigyókat? Nem vagytok még ti annyira okosak, mint *Abara* község lakosai!

Itt a vármegyében, nem egy értelmes néplakta községben, legközelebb Abarán is több ízben járt már egy-egy szocialista vezér, füt-füt ígérgetve, mézes-mázos beszédekkel esalogatva lépre az embereket. Nagy embereknek tüatették fel magukat, hogy szavaiknak nagyobb értéke legyen. De Abarán olyan nép lakik, mely hamar átlát a szítán. Atlátta, hogy amit a tiszelt „*elvtárs*” ígérget, az mind csak csalétek; amiket kilátásba helyez, az mind keresztülvihetetlen. Küldözgették a Várkonyi István szerkesztésében (Budapest, VII. ker. Aréna-ut 9. sz.) megjelenő „*Földmívelő*” című lapot is. Amde *Abara* vallásos község s az istentelenségekkel telt lapot tüzbe dobta. Az ágenssek hizelgéseit hidegen visszautasítá. Munkás, okos nép lakja Abarát, munkás és okos marad továbbra is.

Ennek a derék községnek a jó népet szeretném keblemre ölelni, mint édes testvéreimet, kik mindenkor büszkéek lehetnek e szép cselekedetökre, melylyel ismét megmutatták, hogy az abarai népnek széles földön keresni kell párját! Az ilyen népen megnyugszik Istennek áldása, mert az ő törvénye szerint cselekedett.

Itt a követni való szép példa, derék magyar községek! Szívem piros vérebe szeretném mártani tollamat, hogy eléggé élénk színben rajzolhassam elétek a roppant veszedelmet, melybe meggondolatlanul futtok. Es ha a figyelmeztető jó szóra sem tudtok ellentállni szép szavu ellenségeiteknek; ha nem kedves elöttetek hazátok csendessége: ám csak rohanjatok a veszedelembé, dobjátok oda magatokat a vérszopó vámpiroknak.

Ti bünt, nagy bünt követtek el. És a törvényes hatóság tudni fogja kötelességét s megadja a bün méltó büntetését!

Térjete meg, mig nem késő!!

Vármegyei ügyek.

A közigazgatási bizottság f. hó 14-én tartott ülése alkalmával, mindjárt a tanácskozás kezdetén s az alispán jelentéséből kifolyóan, felszínre került a *szociális kérdés*, mint legnevezetesebb a közigazgatást mostanában érdeklő összes kérdések között és a felszínen is maradt teljes másfél óráig, támasztva sürü felszólalásokat, melyek két irányban konkludáltak t. i. *statáriumot kérni azonnal és kérni a szabadságba átesapott szabadsajtó korlátozását*. A felszólalók (Stépán Gábor, Andrásy Sándor gr., Mailáth József gr., a főispán, Szerviezky József, Meczner Gyula, Meczner Béla, Fejes István, Dókus Gyula) mind egyetértettek abban, hogy a Bodrogközön kényelmesen vackoló szocialisták ellen immár nem tapintatra, hanem kirelhetetlen erélyre van szükség, — és mindnyájan egyetértettek abban, hogy veszedelem rejtőzik a késlekedésben, tehát gyorsaságra van szükség a cselekvésben! Egyhangú helyesléssel vették tudomásul és nagy megnyugvással fogadták az alispánnak azt az intézkedését, hogy a VI. hadtestparancsnokságtól egy zászlóalj katonaságot kért és küldött a Bodrogköznek zendüléssel fenyegetett pontjaira: Czigándra, K.-Kövesdre, Agárdra, Karádra*) Egyben pedig elhatározta, hogy addig is amíg a f. hó 22-ére egybehívott Közgyűlés törvénybiztosította jogával élni akarna, fölír az országos kormányhoz és kérni fogja fölírtaiban egy a lázadásra ingerlő sajtó megrendszabályozását, mint a bodrogközi és a vele tőszomszédos járások területére a *rögtönítélő bíróság kihirdetését*. — A szocialista bajok elfojtása iránt folytatott eszmésere, mely, mint mondottuk másfél óráig át szakadatlanul dominálta a helyzetet, annyira kimerítette a közérdeklődést, hogy a napirendre kitűzött egyéb ügyek közül nem volt egy sem, mely nagyobb érdeklődést birt volna ébreszteni. A szakelődök határozati javaslatait szó nélkül elfogadták. Így hát referádkban mi is röviden végzünk azokkal. — A s.-pataki Bodrog-hid ujjáépítése ügyében beérkezett felebbezéseket kiadták véleményes jelentés végett a t. főügyésznek. — A Dusa-menti érdekeltség felebbezését fölküldötték a m. kir. közig. bírósághoz. — Ujhely legűbbadott fizető bizottsági tagjainak névsorát, a felebbezés elutasítása után, jóváhagyták. — A bodrogközi járás egy-két községében szórványosan jelenkező inség nyhítése érdekében pénzbeli szedelemtől fölirtak a belügyi ministerhez. — A közegészség állapota január havában kedvezőtlen volt. — A s.-a.-ujhelyi kir. törvényészi börtönben a rablétszám volt januárban 255, ebben elítelt 214. — A varannai áll. iskola számára pótszedelemekekpen 400 ft. kiutalása iránt fölirtak a ministerhez. — A közutakon forgalmi fenakadások elő nem fordultak. — A deregyő-vajáni közut tovább folytatandó kiépítésére 20,000 ftot tett folyóvá a minister. Az 1898-ra vonatkozó közuti kavicsfelosztási tervezet, mely szerint 8060 garmada fog beszereztetni 62,924 ft 42 krnyi értékben, elfogadtatott. — Az árvaszéknél hátrálékban maradt: 255 ügydarab. — Egyenes adókban befizettetett jan. hó folyamán: 32,800 ft 94 kr, hadmentességi díjak fejében: 427 ft 35 kr. Hátrálékban maradt: 589,802 ft 67 kr, most kevesebb, mint a mult évi január hó 31-én: 202,663 ft 36 krral. — A d. e. 9-kor kezdődött ülés d. u. 1 órakor végződött.

Létszám szaporítása. Főispánunk ömeltésága *Szmrecsányi Béla* dr. szbirót Szerencséről, *Fischer Lajos* br. szbirót Szinnáról és ifj. *Meczner Gyula* IV. aljegyzőt Ujhelyből szolgáltatásra a bodrogközi járásba kirendelte.

A bodrogközi szocialista kolompokok, számszerint ötvenen felül, az ujhelyi kir. tvszéki börtönben várják elíteltetésüket, ami, értesülésünk szerint, soronkivül s még e hó folyamán be fog következni.

„Cuclisták” küldöttsége. Czigándról a „független szocialista elvtársak” szövetkezete részéről f. hó 14-én öt tagból álló küldöttség járt Ujhelyben főispánunk ömeltőségánál, irásban is előadván abbéli kérésüket, hogy a katonaságot Czigándról rendelje el. Ömeltősága a küldöttségnek visszaadta a folyamodást, egyszersmind kijelentette előttük, hogy kérelmüket csak abban az esetben fogja figyelemre méltatni, ha *érdekükben a főszolgabíró, a község elöljárósága és a lelkész fognak személyesen közbenjárni*, ebben az esetben is csak akkor, ha

*) Tegnapelőtt Ricsére kellett küldeni sürgősen egy század katonaságot. Uryanakkor az alispán is kiszállott a Bodrogközre, hogy magát a közhangulatról személyesen tájékoztassa. Szerk.

Folytatás az I. mellékleten.

a szövetkezet már előbb feloszlik, azután kell erkölcsi és anyagi garanciát nyújt arról, hogy a személy- s vagyontulajdon ellen irányult szocialista cihelődések ismétlődni nem fognak. — Különbben a katonaság oda rendelése óta az egész Bodrogköz csendes.

Bodrogközi küldöttség Budapesten.

A Bodrogköz nagybirtokos osztályának küldöttsége, előzetes megállapodás szerint, f. hó 18-án járt Budapesten **Bánffy** br. miniszterelnöknel, később **Perezel** belügyminiszternél, hogy megköszönje nekik a szocialisták irányából fenyegetett Bodrogköz vagyoni- és személybiztonsága érdekében fogantatott gyors és hathatós intézkedéseket. A tisztelgő küldöttség vezetője és szószólója **Mailáth József** gr. nagybirtokos volt.

Községi közmunka ledolgozása.

Lapunknak egy hü olvasója, aki a n.-mihályi járás közti ügyeinek igazgatásával is közelről ismerős, sőt azok intézésében neki magának is érdemes része van, tanulságos statisztikával felel arra a kérdésre, hogy az említett járás vicinális közutain és az egyes községi ut átkelési szakaszokon milyen eredményt mutattak föl (mely időtől meddig számítva? — Szerk.) az érdekelt községek: I. Uj ut, földmunkával, új alapozással, kavicsolással, elkészítettet összesen: 2980 folyó méter hosszúságban. — II. Uj ut földmunkával, de nem alapozva, hanem csak kavicsolva 4700 méter hosszúságban. — III. Uj ut, ahol csak a földmunka lett elkészítve mostanig 4000 méter, így tehát összesen 11,680 folyó méter vicinális uton dolgoztak. — IV. A községekben saját utcájukban földmunka, alapozva, kavicsolva 800 mtr. — V. Földmunka alap nélkül 950 mtr. — VI. Egyéb rozabb helyekre ki lett hordva azonkívül 878 prizma-kavics; összesen a községekben 1750 mtr. utcarész volt munkába véve és 878 prizma kő fuvarja lett teljesítve. — VII. Felállított 49 azaz **negyvenkilenc** új hid és átérés.

1897. évi anyakönyvi statisztika. A varannai járás mult 1897. évi anyakönyvi statisztikai adatai szerint született: 889, meghalt: 500, házassági kötöttség: 168.

Állami anyakönyvi statisztika. A sátorajka-ujhelyi állami anyakönyvi hivatalnál (1898. febr. 12-étől febr. 19-éig) a) házasságot kötött: 4 pár; b) kihirdetett: 4 egyén c) születési anyakönyvi bejegyzés volt: 14 esetben; d) elhalálozott: 12 egyén.

Uj járásorvos. Főispánunk ömeltósága **Thomán Dávid** dr. tb. vármegyei főorvos, volt járásorvos helyére, aki nyugalmába vonult, **Grünvald Ignác** dr.-t nevezte ki Homonnára járásorvossá. Gratulálunk.

Harmadfoku ítélet. A belügyi kir. miniszter, mint értesülünk, f. évi február 1-én kelt ítéletével vármegyénk alispánjának II-od foku ítéletét, amelylyel **Berger József tokaji lakos, bornagykereskedő mesterséges bor forgalombahozatala révén elkövetett** s az 1893. évi XXIII. t.-c. 2. §. b) pontja és 5. §. b) pontjába ütköző **kihágás miatt 100 ft azaz száz forint pénzbüntetésben**, nem fizetés eretén 10 napi elzárásban, továbbá 66 ft 20 kr. vegyvizsgálati és a felmerülhető tartási költségekben **elmarasztaltatott**, a mesterséges borok denaturálása elrendeltetett s az eljárás **Tabuber József** és **Fia** német-kereszturi (Sopronm.) lakosokra is kiterjesztetett, avval a **sulyosbítással hagyta harmadfokon helyben**, hogy az iratok az esetleges boritaladó megfizetése végett a kir. pénzügyigazgatóságához is átteendő s az ítélet panaszolt költségére a „Zemlén“ vármegyei hivatalos lapon kívül a „Szólészeti és Borgazdasági Lapok“ban, továbbá a „Pesti Napló“, „Nemzet“ és a „Neues Pester Journal“ c. fővárosi lapokban is egész terjedelemben közzéteendő.

Hírek a nagyvilágból.

Kálnoky Gusztáv gr. volt külügyminiszter, néhány napig tartott betegeskedés után, tróldltzi kastélyában (Morvaország) f. hó 13-án váratlanul elhunyt. Ny. b.!

Ibsen Henrik, a norvégok **Jókai Mórja**, a jövő hó 20-án tölti be életkorának 70-ik évét. Norvégiában valóságos nemzeti ünnep rendeznek a világhírű drámaíró dícsőítésére. Francia-, Német-, Olasz-, és Magyarországból írók és művészek nagyban készülnek, hogy hódolatukat

személyesen tolmácsolhassák a jelenkor legnagyobb drámaírója előtt.

Halálra ítélt lázadók. A török bíróság 33 örmény lázadót halálra ítelt.

Hírek az országból.

Öfelsége a király. **Ottó** fhg és **Jozéfa** fhgnő társaságában, Budapestre érkezett. Öfelsége f. hó 16-án a mentők bálját legmagasabb látogatásával szerencséseltette.

Podmaniczky Frigyes, az orsz. szabadelvű párt elnöke, az első osztályu vaskoronarendet kapta a királytól.

Barabás Miklós, a híres arcképfestő, a magyar festőművészet nesztora, életének 88-ik évében f. hó 13-án Budapesten elhunyt.

Ongyilkos alispán. **Kutka Kálmán**, kir. tanácsos, Maramaros-vármegyének közszeretettü vagyonos és tehetséges alispánja, idegeinek túlfeszültségéből eredhetett szörnyű elhatározással M.-Szigeten az Iza-folyó hullámaiba ölte magát. Halála őszinte és mély gyászt vont maga után az egész vármegyében, a legszegényebb nép körében is, mert méltán „jó édes atyját“ siratja az elhunytban, akire csakugyan ráillik utolsó mondása, melyet egy látogatójegyre írva hagyott hátra hivatalos szobájában: „Becsületes voltam egész életemben.“ Áldás és béke emlékére!

Különfélék.

A király adományai. Öfelsége, kabinet irodája útján és főispánunk közbenjárásával, **Kristóf Endre** rafajóci lelkész részére 30 ftnyi, — ugyszintén **Kellő Sándor**, Hvozdovia Vince, **Fenesik Endre** és **Csanda János** gk. lelkészeknek egyenkint 25 ftnyi, — **Sztankaninecz Endre** lelkésznek 20 ftnyi, — továbbá **Jesztrebényi Kálmán**, **Deszatinik György**, **Tóth Sándor** és **Kerlik Péter** kántor-tanítóknak 15—15 ftnyi, — végre **Simsa Sándorné** tanító özvegyének 15 ftnyi legkegyesebb adományt küldött.

Személyi hírek. **Sélley Sándor** belügyministeri tanácsos, ki a szocialista mozgalom ügyében négy napon át tartózkodott vármegyénkben, f. hó 18-án **Szemere Alajos** és **Vásárhelyi Béla** belügyministeri fogalmazókkal Karosról jövet a délután 4 órai gyorsvonattal Nyiregyháza utazott. — **Fabiny** altábornagy kassai hadtestparancsnok f. hó 17-én egy dél-eltötött Ujhelyben s ezalatt főispánunk ömeltóságával megállapodott a szükségesnek mutatkozó katonai intervencióra nézve. — **Paksy Károly** kassai főügyész 18-án reggel, — végül **Jablánczy Sándor** tábornok, esendőrségi főfelügyelő, négy napi itt időzés után f. hó 18-án este utazott el Ujhelyből.

Főispáni vacsora. **Molnár István** főispán ömeltósága, a szocialista mozgalom ügyében itt járt urakat f. hó 18-án este vacsorára szíves vendégeiül táta. Jelen voltak: **Sélley Sándor** ministeri tanácsos, **Jablánczy Sándor** tábornok-esendőrségi felügyelő fő, **Paksy Károly**, kassai főügyész, **Hlavathy József** főügyési helyettes, **Keresztessy Lajos** vizsgálóbíró, **Matolai Etel** alispán, **Dókus Gyula** es. és kir. kamarás, főjegyző, **Szemere** és **Vásárhelyi** min. fogalmazók és **Staut József** főispáni titkár.

Március 15. A sárospataki ev. ref. főiskola ifjúsága, írja alkalmi tudósítónk, nagy lelkesedéssel készül megünnepelni 1848. március 15-ének felszázados évfordulóját, a Rákócziak ősi fészken szent kötelességének tartván azt, hogy kegyeletének adóját minél méltóbban igyekezzék leróni ama nagy idők eseményei és halhatatlanjai iránt. Elhatározta egyben a főiskolai ifjúság hogy az 1848. márc. 15-ikének törvénybe ígatása iránt készült fölíratát a képviselőházhoz leendő benyújtás végett **Kossuth** Ferenc orsz. képviselőhöz, mint a függetlenségi és 48-as párt elnökéhez elküldi. — **Március 15-ének** megünnepeléséből, értesülésünk szerint, Ujhely város polgársága is kiveszi hazafias részét s úgy tudjuk, hogy az ünnep rendezésén a városi-kaszinó és a negyvennyolcas honvédtisztek fáradoznak. Programjukat annak idején plakátok fogják hirdetni.

Szinészet. Értesülésünk szerint az ujhelyi színházat a tavaszi évadon **Tiszay Dezső** miskolczi szinigazgató kapta meg. Az elsőrendű társulat a Virág vasárnap után való nagy héten érkezik városunkba.

Pentekeesti felolvasásaink immár végők felé közelednek. Az utolsóelőtti e nemű téli összejövetel f. hó 18-án volt, melyen **Harkányi István** s. tanár „Az emberáldozatok“ról tartott felolvasást, az egyébként tudományos irányu tárgyat sok eleven komnyedséggel népszerűsítve. Felolvasását általános figyelem kísérte és szíves éljenzés követte. Szavaltat három

is volt **Meczner** Ferenc VII. gimn. tanulóól, **Kormos** Etelka elemi iskolai növendékleánytól és **Nagy Béla** sárospataki hittanhallgatóól, ki **Abrányi Emil** „Keresem az istent“ költeményével roppant hatást ért el. Az előadás bensősége fokként ragadta magával a közönséget, mely szünni nem akaró tapssal adózott a szerzett műélvezetért. Egyébként a terem zsufolva volt, a legparányibb tér is lefoglalva, pirban égő kedves arcokban sem volt hiány. E tél folyamán az utolsó összejövetel f. hó 25-én d. u. 5 órakor lesz. Enekarabokat ad elő az egyházi énekar, lesz felolvasás, gordonka-játék, szavaltat komoly és vig irányban.

Kaszinóbál. Ujhely város kaszinója tegnap éjjel tartotta meg táncmulatságát a városi színházteremben. Ennek sikeréről azonban csak mához egy hétre referálhatunk.

Időjárás. E héten erősebb havazás volt, aminek följegyzése szinte újság-számba megy ebben a határozottan száraz télben. Tegnap újra enyhület állott be s ha az olvadás tartós lesz, **Mátyás** az idén nem talál jeget. Ha nem talál — mondja a közbeszéd — akkor csinál. Majd elvállik!

Tiszti táncmulatság. Az Ujhelyben állomásozó honvéd- és esendőrtisztek f. hó 5-én a vármegye székháza termeiben táncmulatságot rendeztek. Voltaképpen egy ritka fényes sikerű és nagyszabású elitbál volt ez. Olyan, amely Ujhely bál annáleseiben ritkaságszámba megy s a hetvenes—nyolcvanas években tartott **Rákóczi**-bálok vagy az első közvacsorák sikerére emlékeztetett. Igazán hódítás volt, amit a tisztikar e mulatság létesítésével békében produkált. Városunkból, a közel és távol vidékről, sőt a szomszéd vármegyékből is olyan nagy és előkelő közönséget vonzott egyúvé ez az alkalom, hogy a terem szinte zsufolva volt. A tánc keringővel 9 órakor kezdődött éspedig akkor, amidőn **Czibur László** őrnagy, zászlóalj-parancsnok neje öngagsága a káprázatos fényű bálterembe lépett. És itt kitérve, el kell mondanunk, hogy a terem kiváló izléssel és katonai jelleggel volt díszítve. Így az erkélyes karzat ügyes kézre valló összeállításal bástyák és tornyokkal ellátott várat képezett, míg az ajtók és tükrök fölött fényűgírlandok között kardok és szuronyokból alkotott százu csillag tündökölt a három villamos esilár fényugarain megtörve. Ebben gyönyörködve, szinte emelkedett hangulatot teremtett a király, királyné, **Andrássy Gyula**, **Rákóczi**, **Kossuth** és **Vay Miklós** bárónak a terem felső részén függő életnagyságu arképe, emlékeztetője annak, hogy a vármegye ősi székházának komoly tanácskozó terme színhelye a honvédek báljának. Hogy kik és mily nagy számban voltak jelen, arról tessék meggyőződni az alábbi névsorból s ezután fogalmat alkothatnak maguknak arról, hogy a szép lányok és szép asszonyoknak mily nagy száma pompázott ragyogó ékszerekkel suhogó selyemben a szép termekben. — A férfiak természetesen szintén nagy számmal jelentek meg, úgy, hogy a frakkosok alig voltak tulsúlyban a tiszték és önkéntesek aranyos gárdája fölött. Ezek között láttuk: **Molnár István** főispánunk ömeltóságát honvéd-őrnagyú dísz-egyenruhában, **Szánky Nándor** ny. tábornokot, **Dókus Gyula** vm. főjegyző es. és kir. kamarását, **Molnár Béla** dr., **Sennyey István** br. képviselőket, **Seyfried József** törv.-széki elnököt, **Hlavathy József** főügyési helyettesét, **Katinszky Géza** rk. plebánost, **Hoyos** grótot Vécseről, **Vaisz Béla** alezredest Egerből, **Meczner** Bélát, **Szerviczky** Odont, **Lengyel Manó** és **Schulteis** őrnagyokat Miskolcziól s többeket, kiket egy szük bálitudósítás keretében fel nem sorolhatunk. — Az első négyest 66 pár táncolta; s hogy milyen kitaróan folyt a mulatság, legjobban jellemzi az, hogy reggeli fél öt órakor még 52 pár állott föl a harmadik négyesre, ami egy ujhelyi elit bálon horribilis szám. — Nem hagyhatjuk említetlenül, hogy a buffé és cukrászat a két kisteremben volt, de mert ezek szüknek bizonyultak, szünóra alatt a bál teremben is terítettek. Sőt nyitva voltak a főispán ömeltóságának termei is. **Molnár** Leona öngagsága pedig aki gyásza miatt nem vett részt a bálon, saját lakosztályában fogadott és látott szívesen illusztris társaságot. Hűtlen volna referánk, ha e fényes bál kiváló sikereit első sorban **Czibur László** őrnagy zászlóalj-parancsnok igen tisztelt barátunknak s az egész tisztikarnak elismeréssel ne adoznánk s meg ne emlékeznénk **Danek** Leó százados fáradozásáról, aki a termeket oly szépen s oly kiváló izléssel díszítette fel. Végezetül, ha megemlítjük, hogy a buffében **Bock Imre** vendéglős szervizolta az étel és italokat (pezsgőt) s **Lukács** Károly helybeli cigány primás bandája hozta fáradozatlanul a talpalá valót s annál nagyobb virtuozitással a hallgatót, — a reggel hét óráig tartott bálról szóló tudósításunkat eme szük keretben befejeztük s itt közöljük a jelenvolt hölgyek névsorát. **Asszonyok:** **Ambrózy** Nándorné, öz. **Adriányi** Gyuláné, **Adri-**

nyi Kálmáné (Tolesva), ifj. Bajusz Józsefné, Bernáth Aladárné, Barthos Józsefné, Boronkay Lászlóné (Pelejte), Czibur Lászlóné, Dókus Gyuláné, Danek Leoné, özv. Fejér Andorné, Harányi Adolárné, Juhász Jenőné, Kucsera Antalné, Kantha Józsefné dr.-né, Kerekes Andrásné (Nyiregyháza), Kincsesy Péterné, László Imréné (Új-Fehértó), Lácay Szabó Lászlóné (Spatak), Meczner Gyuláné, Meczner Béláné, Molnár Béláné, (Gálszécs), Mattyasovszky Kálmáné, Nagy Barnáné (Tolesva), Nemes Sándorné, Spokovszky Józsefné, Pintér Istvánné (Szerenes), Seyfried Józsefné, Szánky Nándorné, Székely Károlyné, (Tokaj), Szemere Vilma (Lasztócz), Szerviczki Ödönne (Szerdahely), Szerdahelyi Vincéné (Rad), Szép Gedeonné, Szokolay Emilné, Thuránszky Lászlóné, Thuránszky Zoltán dr.-né, Tomesányi Mártonné, Tátray Dezsőné, Wiczmány Ödönne (Butka). — **Leányok:** Ambrózy Margit, Ambrózy Sarolta, Adamecz Gizi, Adriányi Sári, Adriányi Olga (Tolesva), Boronkay Olga (Pelejte), Dienes Rózsa, Dienes Maresa (Azar), Farkas Irén, Fejér Olga, Füzy Pipi, Hoyos Róza gróf-kisasszony (Vécse), Kucsera Ilona, Kucsera Melani, Kucsera Irma, Korinkó Ilon, Juhász Ilona, Lehoczky Róza, Lácay Irén (S.-Patak) Liedermann Olga, Meczner Ilona, Meczner Manca, Matyasovszky Sári, Payzsoos Marinka, Pfeil Margit, Spillenbergs Sári, Seyfried Irén, Szögyény Anti, Szatmáry Sári, Szepessy Ilona (Miskolcz), Székely Jolán (Tokaj), Szerviczky Margit, Szent-Györgyi Sári, Szép Ilona, Szokolay Margit, Tomesányi Gizi, Wiczmány Mariána.

— **Talált pénz.** A minap a Jókai-utcán néhány forint tartalommal egy kis erszény találtatott. Igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átveheti.

— **Veszedelemes tolvaj.** A rendőrség az elmúlt héten Kovács Hadari Erzsébet személyében veszedelemes rovtó multu cigány asszonyt fogott el, akire csak ismét és ismét beteljesült a közmondás: addig jár a korsó a kutra, míg el török. Eddig öt rendbeli lopást bizonyítottak erre a furfangos besurranó tolvajra. Leginkább szegény zsidók összegyűjtött libasíriját lopkodta el.

— **A „cocilista” apostolok** B.-Szerdahely községben is próbáltak szerencsét, de biz' ott csufot vallottak. Megalakult ugyan a „szövet-ség,” választottak „elnök”-öt is, tartottak éjjeli gyűlést is, hanem amint *Damjanovics* Agoston gk. lelkész mindezeket megtudva febr. 14-én, gyertyaszentelő ünnepén, korholó és a szívükig hatott beszédben rájuk szólt, szánva-bánva bűneiket a cocilisták hátat fordítottak az ál-apostoloknak s visszatértek az igazak útjára. — A megtért Saulok most a legbuzgóbb őrei a megbolygatott társadalmi békének községünkben s tudom istenem, hogy jól elagyabugyalnak az ál-apostolt, ha még egyszer merészelné bearcátlankodni a mi községünkbe.!

— **Hangverseny Homonnán.** A homonnai polgári- és felsőkereskedelmi iskola önképző, dalos- és zeneköre, özv. Pál Lajosné úrnő, Nemes-sányi Marietta és Borek Margit úrhölgyek, Szamosi József tanár közreműködésével e hó 12-én tartotta meg sikerült hangversenyét. A város magyar érzelmű lakossága mindenkor meglek érdeklődést mutat ez iskola, s minden vele kapcsolatban lévő mozgalom iránt, mert benne látja a magyar szellem és magyar kultúra letéteményesét és őreit; de meg ez alkalomból kinalkozó művelőzet utáni vágy, valamint gyermekeik ártatlan mulatságának szemléltetése is vonzóan hatottak és soha talán nem annyira, mint az idén. A 9 pontból álló tárgyszorozat felette élvezetes estét ígért, a valóság pedig minden várakozást felülmut. Az ifjusági énekkar Lindblad „Gőzhajón” c. remek darabjával nyitotta meg a műsort. A második pontja volt „Rachel siralma” c. melodráma, melyben ugy özv. Pál Lajosné úrnő szabatos kellemes zongora kíséretével, mint Borek Margitka meghatározó szép szavallatával mindenkit megleptek. „Bihari érzélgő”-t zongorán és hegedűn előadták Nemes-sányi Mariska úrhölgy és Szamosi József tanár kiváló felfogással s nagy technikai ügyességgel. A legnagyobb és legmaradandóbb hatást Nemes-sányi Mariska úrhölgy mű- és magyar dalok éneklésével érte el. Kellemes, lágyan csendő hangja akár a műdal finom árnyalatait, akár a magyar dal mélabus érzelmét fejezte ki: mindig elragadóan szép, szívhez szóló. Oly művelőzetet nyújtott, melyre csak nagy tehetséggel párosult kitünően iskolázott hang képes. Meleg köszönet érte annyival inkább, mert messze vidékről, (Hódmező-Vásárhelyről) jött, hogy a jótékony célt szolgálja. A műsor többi pontjai is kivétel nélkül sikerültek. Az énekkar uagy tetszést aratott, a sok éljenzésből és tapsból különösen Ugray Lajos tanár és karmesernak jutott ki. A szavallók Vogler Rezső és Katzer József felső keresk. isk. tanulók is derekasan megállták helyüket. Elismerés illeti a rendezőket Kerekes György és Ugray Lajos tanárokat is, kik szép anyagi, de még szebb erkölcsi sikert értek el. A hangverseny bevétele 320 forint.

A hangversenyt tánc követte reggelig, a négyeseket 120 pár táncolta.

— **Adományok a sárospataki főiskolának.** Néh. *Kollener József* s.-a.-ujhelyi lakos, birtokos, fiának Kollener Istvánnak emlékére, ki a sárospataki főiskola tanítványa volt, végrendeletében 500 frot hagyott a főiskolának, oly föltétel alatt, hogy ez alapítvány 10 évig kamatoz-zék s azután az így előálló összeg évi kamata annak a VIII. oszt. tanulóknak adassék jutalmul, ki a magyar irodalomban és költészetben a leg-szebb előrehaladást teszi. Az alapítványi összeg a főiskola pénztárába már befizettetett. — *Egri Ferenc*-kis-gejőci lakos, harangöntő, egy régi, még a XV-ik századból származó, 73 kilogr. súlyu harangot adott a sárospataki főiskola régiség-gyűjteményének ajándéknak. — *Duka Tivadar* Londonban élő hazafia, nyug. ezredorvos, a magy. tud. Akadémia lev. tagja, a brit és külföldi biblia-társaság, igazgatósági tagja, még a mult évi június 4-én 1000 frot adományozott a sárospataki főiskolának, a melynek egykor növendéke volt, annak emlékére, hogy Viktória angol királynő, az ő második hazájának, mely őt oly szeretettel fogadta keblére, uralkodója, jun. 22-én töltötte be trónralépésének és uralkodásának 60-ik évfordulóját. Az összeg rendelkezésül azt kötötte ki, hogy a főiskolai könyvtár gyarapítására fordítassék s a hozatandó könyvek mind a „*Duka Tivadar 1897. jun. 22.*” felirattal látassanak el. A könyveket a tanári kar — ugy a hazai mint külföldi irodalom minden szakából a legbeesesebbeket — már megrendelte s azok nagyrésze meg is érkezett. Ugyancsak *Duka Tivadar* közbenjárásával még a mult év végén 35 kötet idegen nyelvű bibliát kapott főiskolánk a brit és külföldi biblia-társaságtól ajándékba. A bibliák kétharmad része európai, egyharmada keleti nyelvek biblia-fordításait nyújtja s nagyon becses tanulmányi tárgyat képez a teológusokra nézve. *Radácsi György* közigazgató, a bibliai írásmagyarázat tanára, a jeles magyar biblia-fordító rendelte meg azokat a biblia-társaságnál s *Duka* dr. közbenjárására adományként kapta a főiskola. r. l.

— **A sárospataki „Irodalmi Kör,”** mely főként tankönyvek szerkesztésével és kiadásával foglalkozik s több évtizedre terjedő munkássága alatt sok jóra való nép- és középiskolai tankönyvvel gazdagította tankönyvirodalmunkat, — hogy munkakörét szélesebbé, intenzívebbé, nagyobb körökre kiterjedővé tegye, népszerű tudományos felolvasások sorozatát indította meg. Az első ilyen felolvasó-est febr. 9-én volt a főiskolai tornacsarnok szép, nagy tágas helyiségében, melyet ez alkalommal előkelő, Sárospatak város egész intelligenciáját magába ölelő közönség töltött meg; benne szép számmal volt képviselve a női nem, s jelen volt az éppen akkor itt ülésző főiskolai igazgató tanács is. A felolvasó-ülést Maklári Pap Miklós alelnök nyitotta meg rövid bevezető beszéddel, melyben vázolta a kör eddigi tevékenységét s rámutatott az előadások céljára. Azután Szinyey Gerzson akadémiai tanár ült a felolvasó-asztalhoz, ki ezeltől 25 évvel a kör megalakulásának egyik főtényezője volt, hogy most az új érá is fölavassa. Felolvasásának tárgya a *sárospataki főiskola XVI. századi életviszonyai* voltak; ismertette érdekesen, tanulságosan a főiskola alapítását, első kegyuraít, tanárait, helyiségeit, a város akkori képét, az itt levő klastromokat stb. Előadását a közönség mindvégig feszült érdeklődéssel hallgatta, nagy elismeréssel fogadta.*) Utána Zsindely István dr. jogtanár tartott felolvasást a *nők különösen magyar nők jogi helyzetéről*, melyben a látszólag száraz témát szellemes megjegyzésekkel fűszersze, a nők nemes feladatainak, szerepkörének fejtegetésével itt-ott szinte költői magaslatra emelkedve — adta elő. Előadása szintén méltó tetszésben részesült.***) Megnyitól, valamint befejezőül az iij. énekkar adott elő egy-egy kurucdalt, a töle megszokott lendülettel és szabotossággal. r l.

— **Gyász.** Teljes részvétellel értesülünk, hogy *Hudra János* piarista-tanár, a temesvári rendház vice-rektora, hosszas szenvedés után, 52 éves korában Temesvárt f. hó 17-én elhunyt. Pár évvel ezelőtt, amikor az ujhelyi rendháznak volt egyik jeles tagja és tanított az itteni főgimnáziumban ugy a szülők, mint a tanulóifjuság körében általános kedveltségnek örvendett. Irodalmi téren is szerzett magának hirt-nevet. Az „*Adalékok Zemplén vármegye történetéhez*” c. havi folyóiratunkban most jelenik egy közérdekű tanulmánya, amelynek címe: „*A piaristák Zemplén-vármegyében.*” Nyugodjék békében!

— **Elszóltta magát.** Ujhelyben történt a mulatságos jelenet, amit egy föltanu elbeszélése után ide igtatunk. Febr. 15-én ragasztatta ki a főszolgabíró az alispán hírdéről plakátok formájában közzé tett azt a hirdetményt, melyet lapunk mai számának első cikkelyében találunk

*) Elkérjük tudós munkatársunktól és t. bátyánktól az „*Adalékok*” számára. Szerk.

***) Kérjük szépen a „*Zemplén*” számára. Szerk.

betűszerint t. olvasóink. Az alispán aláírásával megjelent plakátoknak — éppen heti vásár is lévén — természetesen egy-egy csoportnyi olvasóközönsége támadt minden utcaszögleten. Olvasta a cigándi cucilista atyafi is. Mikor előlvasa s jól megértette a hirdetményt, nagy *úhm*-getés után honpolgári véleményének ekként adott hangosan gondolkozva kifejezést: — *Katonaságot küldött nyakunkra az alispán? Kár volt ezt cselekedni, mert a csendőrséggel majd csak elbántunk volna!*

— **Mende-monda** A „*Munkács*” után kö-zölte a „*Kárpáti Lapok*” febr. 17-iki száma s mi is ebből olvastuk, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. dohánygyárat legközelebb feloszlatják és Munkácson helyezik el. Legilletékesebb helyről fel vagyunk jogosítva a fentebb közölt hirt megcáfolni és kijelenteni, hogy az a sátoralja-ujhelyi kir. dohánygyár feloszlatására vonatkozó részében nem egyéb, mint mende-monda.

— **A sárospataki ref. főiskola igazgató tanácsa** f. hó 8—10 napjain tartotta Sáros-patakon *Fejes István* egyházi és *Dókus Gyula* világi algondnokok elnöke mellett szokásos téli üléseit, melyek legfontosabb tárgya az iskola mult évi számadásainak felülvizsgálása, helybenha-gyása, valamint a f. évi költségvetés megállapítása volt, — de ezenkívül a főiskola számos anyagi és szellemi természetű ügye felett is intézkedett, melyek közt legfontosabb a parallel-osztályok ügye, és a konviktus továbbfejlesztése. Jelen volt ugyanakkor *Kun Bertalan* püspök is, ki a tanítási órákat is meglátogatta, hogy minden irányban hü képet szerezzzen az iskola életéről és működéséről. r l.

— **A lakodalom halottja.** *Csoma József* n.-géresi jómódu paraszt gazda házában f. hó 10-én lakadalmat ült a meghívott násznép. Ott volt köztük Pásztor Gyula is, egy jóra való legény-ember a faluból. Mikor vig muzsikaszó mellett táncra perdült a fiatalok, tánc közben valaki elkezdte az ily alkalmakkor már nem egyszer végzetessé vált lökdösődést. Lökdösődni kezdett *Lukács Bertalan* is és Pásztor Gyulát, amint ez józúien nézte mint táncolnak, amugy parasztos tempóval jól oldalba cselekedte a könyökével. Pásztor se volt rest, hanem iziben istenesen visszalökte. Erre *Lukács*, meg a jelen-volt atyafisága, akiknek ugy látszik hogy Pász-torral „számadásuk” volt, körülfogták Pásztor-t előbb ököllel üetették, majd midőn közölök Pász-tor háromat megszurtt, karóra kaptak s Pásztor Gyulát, aki futásnak eredt, a templom udvarán utól érvén, ott megnyomták s hódtra verték. A szerencsétlen áldozatnak a feje széjjel hasadt, kezét, lábát a szó szoros értelmében összetörték. A tetteseket másnap a kir. járásbíró csendőrök-kelet elfogatta s most a börtönben várják elítél-tetésüket.

— **A polgári daloskörnek** Tokajban folyó hó 12-én megtartott batyubálja várakozón fe-lül fényesen sikerült. Az énekkar részéről az est folyamán előadott darabok a közönségnél nagy tetszést arattak, ugy annyira, hogy a dalosoknak azokat többször meg kellett ismételnök. Az erkölcsi siker főérdeme *Demjén Kál-mán* helybeli református tanítót, mint a polgári énekkar vezetőjét illeti, ki időt és fáradságot nem kímélve az ezen alkalomra kiválasztott s a derék dalosoktól oly kiváló szabotossággal elő-adott műdarabokkal a közönségnek valóban kellemes estét szerzett. A tánc kiváló animó-val a reggeli éráig tartott, s a daloskör alap-tókéje 27 ft 27 krajcárral gyarapodott. — Ott voltak *asszonyok:* Bolla Ferencné, Barna Józsefné, Csizmarik Jánosné, Demjén Kálmáné Derecskei Lászlóné, Dobrovolszky Károlyné, Dolák Károlyné, Erdős Józsefné, Fehér Károlyné, Grekszik Józsefné, özv. Grekszik Jánosné, Helm Sámuelné, Helebronth Mórné, Helmezi Gáborné, Klinga Istvánné, Keresztesi Ferencné, Káposzta Pálné, Krull Károlyné, Kiss Lőrincné, Laczko Jánosné, Lakatos Józsefné, Lihay Gézané, Hlandzák Jánosné, Makranczy Józsefné, Nagy Görgyné, Nyerti Mihályné, Palami Jánosné, Sós Sándorné, Ször Ferencné, Szücs Istvánné, Tóth Gáborné, Tokai Ferencné, Tirpák Károlyné, Héri Györgyné (Rakamazról), Kék Lászlóné, Serfleck Konrádné és Tóth Györgyné, (Rakamaz-ról). — **Leányok:** Csizmarik Mariska, Fehér Erzsike, Helmezi Erzsike, Helebronth Margit és Ida, Kis Ilon és Emma, Makronezi Vilma, Palumbi Etelka, Sós Mariska, Ször Mariska és Jolán, Szücs Róza, Tirpák Gizella, Tokaji Erzsike, Tóth Róza és Tóth Zsuzsika. — **Felülfizettek:** Laczko József 3 frot, Koça Sámuel, Friedmann Adolf dr, Füzessey Ödön, Varga Márton, Székely Alajosné dr.-né, Paulay Gáborné, 1—1 frot, Zákó Soma, Grittner Lajos, Kudász Kál-mán, Tirpák Károly, Helm Sámuel, Laczko János, Somogyi Mihály, Tóth György, Serfleck Konrád, Kék László, Héri György, Dolák Károly, Heffer Antalné, Rotfuchsz János, Kröczér László és Safranovics N. 50—50 krt, Neumann Albert, Szücs István, Helmezi Gábor, Tokaji

Folytatás a II. mellékleten.

A meghívók az érdekelteknek idejében szét fogják küldetni.

3. A körök elé megfejtés végett a következő munka-tételek tüzetek ki:

a) Mit tegyen a tanító a névmagyarosítás érdekében?

b) Az emberszeretetre való nevelés; a felekezések közt való béke ápolása.

c) A fali olvasó-tábla használatának előnyei és hátrányai; van-e egyáltalában szükség a fali olvasó-táblára?

d) Az alapszabály 2. §. 4. pontja szerint egyesületünk — „körünkint dalegyleteket alakít” — miként volna ez foganatosítható?

4. Felhívja végül az elnökség egyesületünk tagjainak s megvénk összes tanítóinak figyelmét Csáky Albin gróf önmagmértóságának a „Magyar Pestalozói” c. tanügyi közlönyben közölt következő pályafutására: „Meg kell ismertetni azon gyakorlati eszközöket és módokat, amelyeknek segítségével a kötelesség-érzet erőnye tényleg fejleszthető.” Díja: 100 korona.

Feltételek: A kidolgozás legyen rövid és velős, kerülje a frázist és az általánosságokat. Egy írott ívnél hosszabbra nem terjedhet, a pályamunka tisztán és olvashatóan legyen írva és zárt jellegű levéllel ellátva.

Folyó év július végeig küldendők be a „M. P.” szerkesztőségébe, (Köszvény, Hosszú-utca 1. sz.) Pályázhatnak mindenki, de a díjat csak az a nyertes kapja, ki valamely hazai tanító-egyesületnek tagja.

Az elnökség.

Az áramlat ellen

A szocializmus lavinásként terjed az országban. A lelketlen izgatók hamis, a szenvedélyeket könnyen feleléstől, elveikkel a hiszékeny népnél termékeny talajra találnak. Nem tudják, hogy a hamis apostoloknak az a számítások, hogy zsebeiket jól megtöltve, saját önző céljaikra kifosztják őket.

Ezen veszélyes miázmának mikénti kiirtása képezi most a társadalomnak és a magas intéző köröknek problémáját. Erzi mindenki a dolog nagy horderejét és veszélyes voltát.

Senki sem vonhatja kétségbe, mert tények bizonyítják, hogy a tanítóok még a legsanyarubb helyzetben is a megélhetés, a mindennapi kenyérért küzdő harcában hazájához hű maradt. Szíve egész melegével csügg az édes hazán, egész erejével boldogulásán, kulturájának emelésén fáradozott. Nem érdekéből, nem pénzért; hanem idealizmusból, önzetlen hazaszeretéből.

A társadalmi rendet veszedelemmel fenyegető áramlat elleni küzdelemben mi is ki fogjuk venni részünket. Tulzott volna ugyan az a feltevés, hogy egyedül mi vagyunk hivatva, hogy csak mi vagyunk képesek a bajt orvosolni. Igaz ugyan, hogy a nép között élünk és velük érintkezünk: befolyásunkat mindazonáltal csakis az iskolában érvényesíthetjük leginkább.

Tény, hogy a jövő nemzedék a mi kezünkben van. Valamint a kovács kénye-kedve szerint idomítja, alakítja a tüzes vasat, a tanító is irányíthatja a reá bízott esemete érzelmi világát, hathat kedélyére. A gyermek lelkülete olyan mint egy tiszta papír-lap. A tanítónak bő alkalma van ezen fehér lapot a hazaszeretetre, királyi tiszteletre, felebaráti szeretetre és vallásosságra szent igéivel tele írni. S ha a gyermekben elég mély gyökereket vertek ezen erények, a legnagyobb rázkódások idején, az élet gyakran nyomasztó viszonyai között is hű fog maradni hazájához. De milyen eszközökkel hathatunk a gyermekekre, hogy felnőtt korában is, a veszélyes irányzat a szocializmus hamis tanai ellen izólva legyen?

A tantárgyak mindenike alkalmas a fogékony gyermeki szív nemesebb érzelmeit fejleszteni, helyes mederbe szorítani. Minden tantárgynál elég alkalma nyílik a tanítónak növendékeit úgy előkészíteni, hogy minden kísértés, izgatás mint a labda visszapattonjon lelkületéről. Ott van első sorban a hit és erkölestani; de nem a rideg értelem nélküli magoltatás, hanem céltudatos, az abban rejülő vallás-erkölestani tételeknek kimerítő magyarázata. Tanítsuk meg gyermekeinket, hogy az Isten kifürkészhetetlen intézkedéseiben meg kell nyugodni, hogy véghetetlen igazságszeretetében bízni kell. Alkalmas olvasmányokkal, példákkal rá kell mutatni, hogy a jó tett jutalmazásban, a bűn büntetésben részesül — ha elkésve is — de nem marad el. Irányítsuk figyelmüket a természet örökszép beosztására, mely az Isten létezését legszebben bizonyítja.

Aki megtanulta hazáját hiven szeretni, soha sem fog annak megromlásán dolgozni. A hazaszeretetre szent lángjának élesztése, hazájukat önzetlenül szerető ifjak nevelése képezze a tanító főfeladatát. Ezeréves történelmünk nem szűkölködik nemzeti hősökben. Beszéljünk minél többször és minél többet azon hős vitézekről, kik vagyontukat és életüket áldozták fel a hazának. Ne az legyen a főcél, hogy a gyermek

szórol-szóra el tudja mondani a történelmi lelkét, hanem, hogy annak minden része lelkesítőleg hasson kedélyére. Használjuk fel a nemzeti ünnepeket. Mutassunk rá földrajzi órában, mily bőkezűen áldotta meg hazánkat az Isten a természet minden javaival, mily előnyös a fekvése, kedvező a klímája. Más országok tárgyalásánál tüntessük fel az előnyöket, melyekkel felettük birunk, népeik mégis ragaszkodnak hazájukhoz, mennyivel inkább kell nekünk hazánkat szeretni. Ismertessük meg növendékeinkkel mindazon jogokat, melyeket a haza minden polgára egyformán élvez; de csak úgy, ha az avval járó kötelességeket is teljesítik.

A gyengéd virágserje a kertész gondos ápolása mellett, aki azt a zord időjárástól megóvjja, fejlődik, virágzik és kellemes illatával környezetét elárasztja; de mihelyt kikerüli gondozójának figyelmét, az elemek romboló hatása alatt elveszíti minden díszét. Északi szél, fagy és férgek versenyezve rontják le a kertész fáradságos munkáját. Így vagyunk a gyermekek nevelésével is.

A tanítóok zöme hivatása magaslátán állva, igyekszik növendékeit vallás-erkölestani, hazafias nevelésben részesíteni. Nagy gondtalak rákérdezik az alapot, bizva abban, hogy a haza boldogulásának biztos támpontokat nyújtanak. Csakhogy a gyermek megállya az iskola padjától, környezetébe, az élet rideg valójába csakhamar tönkretesz az iskolában nyert benyomásokat. Új kép tárul fel előtte, mindenütt ellenkezőjét látja annak, amire az iskolában tanították.

Hogy a tanító fáradságának eredménye legyen, hogy a megkezdett munkát folytatni kell. Feltétlenül szükséges volna, hogy minden elemi iskola mellé ismétlő vagy gazdasági iskolák létesítenének. Hasonló eszközökkel kell itt az elemi iskolában megkezdett kedélyképzést folytatni, sőt még intenzívebbé tehetjük ezt, mert itt már érettebb elemekkel találkozunk.

De itt sem szabad megállapodni. Tanító, pap, jegyző és a község egyéb intelligens elemei erőiket összegezve, igyekezzenek a néppel közvetlenül érintkezni. Rendezzenek hetenkint összejöveteleket a község házában, vagy az iskolában, alakuljanak egyesületek, nevezik olvasókörmek, földmives-kaszinóknak, vagy bárminek. Járassanak egy-két újságot, tartassanak felolvasásokat. Nem hiszem, hogy a magas kormány elzárkóznék ilyen egyesületek segélyezésétől, hogy magát könyvtárral kiegészíthesse s egyéb kiadásait fedezhesse. Ezen egyesületek melegágyaivá lehetnének, minden nemesebb mozgalom csiráinak.

Ha a tanító az iskolában alkalmazott céltudatos munkája ilyen formán nyerne folytatást, úgy tényleg elérhetjük azt, hogy a nép a sors ezerféle viszontagságai között a legnagyobb megpróbáltatások idején is hű fog maradni hazájához.

Csak így válhatik az iskolai nevelés azon hathatós orvosságok egyikévé, melylyel a társadalmi rendet veszélyeztető miázmákat ki lehetne irtani.

Kaufmann Ármin.

Mult számunkban ft. Katinszky Géza plebános ur és Ferenczy Elek dr. anyakönyvi felügyelő ur mint egyesületünk pártoló tagjai tévedésből a tiszteletbeli tagok között lettek említve, mit ezennel helyre igazítottuk.

Az egyesületbe való belépésüket bejelentették: Pribék Klug Kotild, Neuwirth Anna és Pethő János Gálszécsről.

A „Zemplén”-re újabbán előfizettek: Kötse István tanítóképző tanár Spatak, Lintz Géza Szerencs, Szitár János B.-Szerdahely; mult számunkból kimaradt Kolyvoska József Dobra.

R.-vezető póstája.

B. J. — B. Olaszi. A kiadóhivatal nem áll semmi összefüggésben a tagsági díjjal, az ideküldött előfizetés itt lesz elszámolva

CSARNOK.

Egyedül.

Sötét borongós éjen
Midőn elesőndesül
A zaj, s lenyugszik minden
Bolyongok egyedül.

Fejem felett az ágak,
Ólelve galyt galyon,
Egymás közt mint susognak,
Mélázva hallgatom.

Majd felnézek az égre,
Mely fénytelen sötét
Bus sorsom jut eszembe
S a leány, kit szereték...

ő. n.

Lapunk barátja.

László Bélától.

— A „Zemplén” számára. —

Halk kopogtatás hallatszott az ajtón.

— Szabad.

Előbb egy széles karimájú kalap bujt be vigyázva, alatta egy sápadt, fehér arc mosolygott alázatosan, utána egy félkabát, majd két rövid láb bontakozott ki. Mindez együttvéve Flórián ur, lapunk barátja.

Alljunk meg egy percre.

Téna, toll, papír, olló, egy csomó cigarett, és önök azt mondják, hogy kész a redakció. Egy felette lényeges kellékről azonban megfeledkeztek, amely nélkül nem tökéletes egy szerkesztőség sem. A „lap barátja” — igen, a lap barátja, mely nélkül az újsággártó műhely épp olyan, mint a sötétlen leves, az üres színház, vagy ha jobban tetszik, mint egy még fiatal nagymama, hamis fogak nélkül. Ő az, ki mindenestre megjelen a segédszerkesztő háta mögött, és élesen kifakad, hogy a lap telve van sajtóhibákkal, hogy hiányzik minden szenzáció, ő kéri el a színhazi és egyébb szabadjegyeket, kritizálja a művészeket, szidja a német zengeráj-osokat, lehurrogja a kormányt, a minisztereket, és mindig azzal fenyeget, ha egyszer ő neki adja magát az írásnak, megremeg bele ez a mai korrumpált társadalom.

Ott áll Flórián ur az ajtó mellett. Önök nem ismerik, mi sem. Származásáról nincs kezeink között anyakönyvi kivonat, ezt örökhalmly fedi. Előszertettel ugyan azt hangoztatja mindig, hogy ő az a bizonyos, kinek az apját leütötte a hajókötél, az anyja mosónő volt, meghült, meghalt; de ez nem igaz, mert Flórián ur egyszer már arra is hivatkozott, hogy az ő ereiben hamisítatlan anilinszinü vér kering, már pedig a hajókötélek elég udvariasak, hogy egy nemes embert le ne üssenek. Flórián ur tehát hazudott, Flórián ur a szó szoros értelmében nem korrekt ember. Bár ő figyelmeztetett bennünket a sajtóhibákra, de ez korántsem jelenti azt, hogy ő tisztában van az ortográfiával. Dehogy. Flórián ur Schopenhauert őt „p”-vel és a szívesent mindig három „s”-sel ejti ki.

Flórián ur botránnyosan hosszú idő óta nem tisztelt meg bennünket szíves megjelenésével, az arca pedig sápadt, ez valami fontosat jelent. Hajtórést szenvedett bizonynyal az élet tajtékzó zúgó tengerén, reményének könnyű sajkáját egy égbe meredő kopár sziklához csapták a felbőszült vad hullámok és ő hörögve, arcán a halál kétségbeesett deliriumával ott libegett a setét, haragos vizen, feje felett a sakály üvöltött, alant egy hatalmas éhes cápa fente rá fogait, míg végre erősen küzdve az elemekkel megragadta a szerte forgácsolt sajka egyik deszkaszálát, partra evezett. Ebből látható, hogy Flórián ur, igazi viharedzett tengerész, és annak a hajókötél-mesének lehet mégis valami komoly alapja. Az élet morajló tengerén már gyakran intett feléje a boldog kikötő csendes nyugalma, de a sors vadkeze megtépdeste homlokát és nehéz barázdákat vésett reá.

Flórián urat már évek óta ismerik műhelyünkben, mindig valami szenzációs meglepetést hoz magával, vagy boldogtalan családi életének egy-egy részletével ismert meg bennünket, de soh' sem feled el őt-hat példányt lapunk legújabb számából zsebre vágni. Hogy mit csinál velök, ezt egy fokföldi vadnál is feketébb titok borítja.

Flórián ur még egyre ott áll az ajtóban, arcán az alázatos mosolylyal és én önöket is megállítottam egy percre, de ime Flórián az ábrázatát merész fordulattal valami melankolikus sötét árny borítja be, egész olyan lesz, mint a minőnek én Márius-Kartágó tompjai felett gyermekkorom óta képzelem.

Mintha ezt az areot én már többször láttam volna így, persze, mikor Lili a nem szép, de — vén trafikos kisasszony, Flórián ur első menyasszonya, elüzte mert, ő határozottan kijelentette, hogy rizksását tebben minden nap szívesen eszik, csak szerdán nem, mert ezen a napon halt meg a mamája. Agota kisasszony, a második menyasszony pedig úgy tervezte, hogy ő minden szerdán fog rizksását tebben főzni, mert egy szerdai napon pusztult el az ő egyetlen kis kanárija, aki nem rövid, de annál viszontagságosabb leányéveit megosztotta vele hűségesen. Mindketten szigoruan ragaszkodtak ez elvi kijelentésekhez s a házasságból nem lett semmi.

Vajjon mi történt megint?

Flórián ur sápadt fehér arca már az első pillanatban nehéz aggályokkal töltötte el lelkünket, de most rettenetesre vált szinte féltünk ettől valamennyien.

Nehezen sóhajtott, mintha a föld mélyéből jött volna e hang. szinte ropogott bele Flórián ur minden csontja.

Előre lépett, kigombolta téli kabátját, a belső zsebből egy „fizetési meghagyás”, szeméből pedig két nehéz, keserű könyecsepp hullott a kikövezett padlóra. Nehány percig kidüledt szemekkel, eszelősen némult maga elé, mint Julia

abban a jelenetben, mikor már felhajtotta az átomitalt, aztán bevetette magát az egyik karos-zékbe.

Nehéz zsidbadság szállta meg agyát és elfintorodott arca egyre kínosan sóhajtott.

Nem sejtik úgy-e hogy mért oly sápadt az arcom — kezdte halkán fájdalmas beszédét. Atok az oly szívre, mely nem a bal, hanem a jobb oldalon van. De kezdjük előlről. Hisz tudják, hogy Lándainé asszony meleg ragaszkodással akart bevezetni engem abba a világba hol a legényélet örömei befejeződnek teljesen. Lándainé minden este kitűnő vacsorával és édes mosolylyal vár engem. A vacsorák határozottan kitűnőek voltak, az édes mosolyokat elengedtem volna, mert ezek egyik haldokló nagynénemet juttatták eszembe. Az esküvőnek a mult hó végén kellett volna megtörténni, de öt nappal a menyegző előtt egy atléta terméti ifjút találtam Lándainénál. Az unoka-fivérem — mondá ő. Hiszen ismerik az ily unoka-fivéreket. Kőfaragó volt a fiatal ember, oly csillogó szemekkel nézett reám, mint egy tromba nagy kődarabra, melyből siremléket szándékozik faragni. Éreztem már a véső mint hatol beljebb a nagy fakalapács ütésének nyomán, és mivel semmiképp nem éreztem hajlandóságát arra, hogy valakinek a sirján szerepeljek, mint a hálás utódok kegyelete, kijelenttem Lándainénak, hogy az unoka fivére nekem egy cseppet sem tetszik.

A kis vaskályhán forrott a leves, Lándainéban pedig a rut asszonyi méreg fort elementáris erővel.

— Tehát ön kételkedik az én érényeimben uram? ha ezt tudom — lihegve előbb csak egy poharat vágott a földhöz, aztán két porcellán tányért, mikor a virágváza után nyult, megfogtam karját, toborzékolva taszított el magától.

— Ne nyuljon hozzám, ne merjen hozzám nyulni, távozzék, azonnal távozzék, különben segítségért kiáltok!

Nem tudom, hogy melyik darabban látta ezt, így, de mindig elragadtatva emlékezett meg erről a jelenetről. En gyilkos gondolatokkal eltelve, lesujtva csaptam be magam után az ajtót. Cél nélkül bolyongtam künn a ködös, esatakos éjszakában, zúgott a fejem, vadul kergetőztek agyamban a gondolatok. Vissza akartam térni Lándainéhez, hogy bocsánatot kérjek, de férfias önérzetem felzúdult ez ellen. Nem maradt más hátra, mint megválni az élettől. Szaladtam haza a lakásomra, hogy minél előbb végezzek. Megírtam az utolsó levelet, mindenemet Lándainénak hagytam. Felvettem az asztalról az előttem heverő kis revolvert, felszakítottam a ruhámat és a másik percben ott feküdtem a kibugyánó piros, meleg vértócsában a földön. Az utána következőkre már nem emlékszem. Nem tudom, hogy hány napig feküdtem öntudatlanul élet és halál között. Mikor felébredtem, egy puha kéz simogatta homlokomat. Egy fehér főkötős apáca állt az ágyam mellett. Szelíden nézett reám.

— Lásna, milyen szerencsés ön — szólt hozzám nyájasan — hogy a szive uem a bal, hanem a jobb oldalou van. Biztosan kigyógyul sebéből, különben már rég künn feküdne a temetőben.

Le voltam sujtva, nem sikerült az öngyilkosság. Atok az oly szívre, mely nem a bal, hanem a jobb oldalon van. Lándainét másnap eljegyezte az a kőfaragó — és most ismét egyedül bolyongok a világon.

— Flórián ur felkelt helyéről, az összes asztalokról felvette az aznap megjelent lapszámokat és kabátja zsebébe gyömöszölte.

— Uraim kérnék valamit, legyen kegyes valamelyikük nekem 48 órára husz főt kölcsönözni.

Flórián ur, ön bizonynyal csak ezért mondta el ezt a hihetetlen hosszú mesét, hogy a végén megpumpolhasson bennünket — szólt valaki a szoba mélyéből.

Flórián büszkén kidüllesztette mellét. Megsemmissítő pillantással mért végig bennünket, aztán szó nélkül távozott, zsebében lapunk mai számából 10 példányval és egy sikerült operáció kedves emlékével.

— Jó mulatást Flórián ur! —

Közigazdaság.

Borkóstoló. A zemplén-vármegyei gazdasági egyesület által f. hó 15-én S.-A.-Uj helyben rendezett borkóstoló fényesen sikerült. A borkóstolóra a Tokaj-Hegyalja régi leghiresebb szőlőhegyeiről, minő a tályai Görbe, a kereszturi Meszes, a zsadányi Előhegy, továbbá a tolesvai, tokai, liszka, toronyai és sátoralja-uj helyi, valamint sárospataki és tarezali szőlőkől, a filoxera pusztítás után ujonnan telepített tőkéről szűrt borok lettek beküldve. 72 féle bor lett bemutatva, 31 szőlőtulajdonos által. Képviselve volt: asztali, szamorodni és asszu. Eladásra bejelentetett 870 gönczi hordó (135 liter);

az ár 50 főtől 200 fűg terjedt. A kiállítók legtöbbször azonban nem jelentette be, hogy mily mennyiség áll eladásra náluk készen, részint azért, mert már szüret alkalmával eladták boraikat, részint azért, mert még mindig várakozó álláspontot foglalnak el az árak megszabása tekintetében. A borkóstolón eladatott 80 hektoliter bor. Az új borok általában aránylag megfelelnek a régi boroknak; vagyis mindazon helyeken, ahol azelőtt régi hies borok termettek, az új borok is minőség tekintetében ugyanolyan fokan állanak. A furmint borok általában a legerőteljesebbek. A borkóstolót, amely d. e. 10 órakor vette kezdetét s 12 óra utánig tartott, körülbelül 140 ember, kereskedő és termelő egyaránt, nagy érdeklődéssel látogatta. A zsűri, amely ugyanazon napon d. e. 8 órakor kezdette működését s délután 3 órakor folytatta, lelkiismeretesen és szakértelemmel teljesítette nehéz feladatát. A zsűri egyhangu véleménye az, hogy ámbár az itt bemutatott borok még nem tekinthetők *kezelt* boroknak, teljes biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy a kezelés által minőség tekintetében csak fejlődhetnek s reményt nyújtanak arra, hogy idővel a régi hies hegyaljai borok minőségét megközelítik. A zsűri különben ajánlja, hogy a szőlőtulajdonosok a szüretelésre kiváló gondot fordítsanak; példa erre az állami szőlőtelep, amelynek most bemutatott borai általában tisztábbak és mutatósabbak, mint mások. A szüretelésre fordítandó gond nem vész kárba. Különösen óvakodni kell a korai szüreteléstől, mert ez határozottan káros befolyású a minőségre. De befolyással van ez utóbbira az u. n. bogozás és kocsányozás. A lebogozott szüreteléssel szedett borok *határozottan* tiszták, ép azért minden körülmények között nemesek ajánlatos, de kívánatos is.

A helybeli kir. fogházban a rabok részére a gazdasági egyesület 3 hétig tartó tanfolyamot rendezett azon rabmunkások részére, akik a szőlőmunkánál lesznek alkalmazva. A tanfolyam vezetője Liphay Béla városi szőlész volt, hallgatósága 60 rabmunkás. A tanfolyamot tegnap d. u. vizsgálatlalt zárták be, amelyen az egyesület képviselőjében Kun Frigyes alelnök és a titkár, a város részéről Ujfalu Endre főbíró és Pataky Miklós jegyző voltak jelen. Az ügyészséget Dékán János alügyész képviselte; Schweitzer János fogházfelügyelő is jelen volt. A vizsgálat, amelyen a rabok az ojtás terén elsajátított kézügyességüket mutatták be, kitűnően és várakozáson felül sikerült. A rövid 3 hétig tartott tanfolyam hallgatói a legszebb eredményt mutatták föl. Kun Frigyes egyesületi alelnök a vizsgálat befejezése után lendületes szavakban mondott köszönetet első sorban a kir. ügyészségnek, hogy alkalmat szolgáltatott arra, hogy a rabmunkások kiképzése által azoknak egy kenyérkereseti ág elsajátítására a lehetőséget megadta, továbbá Liphay Bélának, hogy fáradságot nem ósmerő buzgalommal tanított, a város főbírájának, hogy a szőlész átengedéssel segített a cél elérésében. Végül buzdította a hallgatóságot, hogy a tanultakat majdan a világba víve, igyekezzenek hasznos honpolgárokká lenni.

Néhány szó

a szőlőművelésünkben észlelhető változásról.

Az a nagy csapás, mely szőlősgazdáinkat a filoxera és peronoszpora fellépésével sújtotta s mely az ország nem egy vidékének lakosságát legfőbb keresetforrásától fosztotta meg, legteljesebb megvilágítást a statisztikának abban az adatában nyeri, mely szerint szőlőterületünk az utolsó tíz év alatt csaknem 150 ezer hektárral csökkent.

Elszomorító ez adat annál is inkább, mert a pusztulás főképp azokat a városokat érte, melyek bortermő vidékeikről még a külföld előtt is ismeretesek voltak. Abauj-, Borsod-, Zemplén-, Temes- és Heves-vármegyékben 50%-nál magasabb esőkkenés mutatkozik, amely jelenség, hogy elegendő okot szolgáltat a panasza, azt hiszem, felesleges megokolni.

E nagy szerencsétlenségben, melynek káros hatása közigazdaságilag is érezhető, még szerencsének tekinthető az a körülmény, hogy gazdáink nem nézik tétlenül a pusztulást s teljes erővel dolgoznak azon, hogy a „status-quo” újból helyreállítsák. Amerikai vesszők ültetésével, elhanyagolt szőlőterületek javításával, a művelés tökéletesítésével, különböző trágyaszerek alkalmazásával törekednek arra, hogy szőlőművelésünknek nagyobb lendületet adjanak s bortermelésünk régi jó hírnevét újból helyreállítsák. Ezekben az állapot javítását célzó intézke-

désekben igen érdekes az a jelenség, mely a szőlők trágyázásának mikéntjét illetőleg felmerül.

Szőlősgazdáink még csak nemrégiben megszólván kizárólag istállótrágyát használtak a szőlőtermés fokozására; ma pedig a legtöbb szőlőtermelő már csak a műtrágyák alkalmazását tartja indokoltnak, abból az elvből kiindulva, hogy kezelése, nevezetesen szállítása, széttergetése stb. jóval kevesebb költséget igényel, mint az istálló-trágyáé.

Az a kérdés merülhet fel e tekintetben, hogy vajjon helyes-e ez eljárás vagy se? Hogy e kérdésre megfelelő választ adhassunk, nézzük mi hatása van az istálló-trágyának és a műtrágyának. Az istálló trágyát azért juttatjuk a talajba, hogy növényeink tápanyagszükségletét általa fedezhessük. E tápanyagszükséglet tényleg fedezve is lesz, de a legtöbbször nem tökéletesen, hanem csak részben, mert a benne lévő növényi tápszerek ninesenek megoly arányban mint a szőlő igénylené. Ha ez eset merül fel, úgy mi által sem segíthetünk könnyebben, mint a műtrágyák által, mert ezekkel a szőlőnek azt a tápanyagot adhatjuk meg, a melyre épen szüksége van, s olyan mennyiségben és alakban, a minőben kívánja.

Mindazon esetben tehát, midőn az istálló-trágyával nem vagyunk képesek a szőlőnek a kívánt mennyiségű és minőségű tápanyagot, megadni helyes a műtrágya előterbe helyezése.

De a trágyázást sokszor nemesak azon célból hajtjuk végre, hogy a szőlő tápanyagszükségletét fedezzük, hanem azért is, hogy általa talajunk fizikai tulajdonságát javítsuk. Az istálló-trágya erre képes is mert pl. vagy lazábbá teszi a talajt, vagy összeállóbba, a nedvességi és melegedési viszonyokra is befolyással gyakorol, egyszóval mechanikailag is hat; ellenben a műtrágya, kivéve azokat melyeket a szó szorosabb értelmében veszünk csak annak, mint pl. a gysz, égetett mész, márga ezt a hatás előidézni nem képes. Ebből kifolyólag a műtrágyák alkalmazása a talaj fizikai tulajdonságainak javítása céljából helyesnek nem mondható, s ott a hol a talaj fizikai tulajdonsága is javítandó okvetlenül kell istállótrágyát is használni.

Van azonban még egy másik eset is, a midőn a műtrágyák alkalmazása inkább helyénvaló, mint az istálló-trágyáé; nevezetesen akkor, midőn istállótrágyát drága pénzért sem tudnánk szerezni, de a szőlő tápanyag pótlást feltétlenül igényel, vagy ha a szőlő oly magasan fekszik, hogy oda az istállótrágyát felhordani nem lehet, vagy szerfelett bajos.

A műtrágyák jelentőségét szőlőművelésünk keretében az elmondottak eléggé igazolják.

Sátoralja-Ujhelyi piac. 1898. febr. 18.

	I. o.		II. o.		I. o.		II. o.	
	ft	kr	ft	kr	ft	kr	ft	kr
16 gr. zsemlye	—	2	—	—	Paszuly 100	7	—	5 50
kilogramonként	—	—	—	—	» 1	—	8	— 06
Abajdóc-kenyér	—	19	17	—	Aszaltszilva 100 l.	24	—	22
Rozs-kenyér	—	18	—	16	» 1	—	26	—
Marhahús	—	52	—	48	Örlött dara 100	22	—	18
Borjúhús	—	56	—	52	» 1	—	24	— 20
Bárányhús	—	40	—	36	Tatárka 100 liter	—	—	—
Sertéshús	—	56	—	—	» 1	—	20	— 16
Szalonna	—	68	—	64	Burgonya 100 liter	2 20	—	1 80
Viasz gyertya	1 50	1 20	—	—	Életneműek:	—	—	—
Öntött gyertya	—	46	44	—	Buza 1 mmáza	12	—	11 80
Szappan	—	24	—	22	Kétszeres 1 mm.	—	—	—
Egy tojás	2 4	—	—	—	Rozs 1 mmáza	8 20	—	8 00
» kiló mák	—	32	—	24	Malátára 1 mm	7 00	—	6 30
» vaj	—	90	—	85	Árpa 1 mm.	7 00	—	6 20
Sertésszír	—	80	—	76	Zab 1 mm.	6 80	—	6 30
Liszt 100 kiló	21 60	20 80	—	—	Kása 1 mm.	11	—	9
» 1	—	22	—	—	Kukorica 1 mm.	5 60	—	5 50
Borsó 100 kiló	18	—	17	—	Spiritus 1 liter	—	—	63
» 1	—	20	—	18	» á 100 Tralles ^o	—	—	71
Lencse 100	12	—	8 00	—	» á 100 Tralles ^o	—	—	68
» 1	—	14	—	9	Sav. káposzta 1 ko.	—	—	12
» 1	—	—	—	—				10

Vármegyei Hivatalos Rész.

T. Zemplén-vármegye aispánjától.

37/1898. eln. sz.

Elnöki körlevél.

A tekintetes vármegye törvényhatósági bizottságának tagjait a *folys* 1898. évi február hó 22-én d. e. 9 órakor kezdetét veendő

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívom.

A közgyűlés nevezetesebb tárgyai:

1. Az 1873. évi XX. t. cz. 6. §-a értelmében a loavató bizottságok elnökeinek megválasztása.
2. A közuti alap 1895—1896. évi zárszámadásának felülvizsgálata.
3. Az alispán időszaki jelentése.

4. A nm. Belügyminisztérium intézvénye, a vármegye 1898. évi költségeloirányzata tárgyában.

5. A nm. Belügyminisztérium intézvénye, a segéd és szolgaszemélyzetnek a millenium alkalmából megszavazott és kiutalt segély tárgyában.

6. A nm. Belügyminisztérium intézvénye, a vármegye szervezési szabályrendeletének jóváhagyása tárgyában.

7. A nm. Kereskedelemügyi minisztérium intézvénye, a közuti alapnak engedélyezett 3000 frt államsegély kiutalása tárgyában.

8. Heves vármegye átirata, melylyel a tévtanokat hirdető szocialista lapok terjesztésének megakadályozása tárgyában a m. kir. Belügyminiszterhez intézett feliratukat, hason szellemű felirattal leendő pártolás végett megküldi.

9. Szabolcs vármegye átirata, melylyel a szocializmus terjedése alkalmából a jegyzőknek az állami adók behajtása és ezzel kapcsolatos teendőktől leendő feloldása, — az uszora és család büntetése és vétsége a hivatalból üldözendő cselekmények közzé ígatása tárgyában a m. kir. Kormányhoz intézett feliratát hasonszellemű felirattal leendő pártolás végett megküldi.

10. Jókai Mór a népszabadság ünnep rendező-bizottság elnökének felhívása.

11. Szirmay Pál mint a Drugeth-Csáky nemzetség képviselőjének nyilatkozata köz-kórházi alapítványuk tárgyában.

12. Tállya község kérvénye a következő alap gyarapítására hús-krajczárok szedhetése iránt hozott határozat megerősítése tárgyában.

A már beérkezett és még beérkező összes ügyek.

A községek zárszámadásai és költségeloirányzatai.

Az állandó választmány tagjait t. felkérem, hogy a február 21-én d. e. 9 órakor kezdődő ülésen megjelenni sziveskedjenek

S.-A.-Ujhely, 1898. február 10.

Matolai Etele, alispán

Másolat.

766. eln. szám. M. kir. belügyminiszter. Körendelet. — Az 1848. évi április 28-án 216. sz. a. és 1868. évben 128. eln. sz. a. kiadott belügyministeri rendeletek, valamint az ezek alapján kifejtett joggyakorlat értelmében népgyűlések az illetékes I. fokú hatóságnak legalább 24 órával előbb bejelentendők s csak ezen bejelentés folytán nyert engedély mellett tarthatók meg. Hogy ezen tilalomnak érvény legyen szerezhető népgyűlésnek szabályszerű bejelentés és engedély nélkül való rendezését, az azon való részvételt, valamint a hatóság által felosztatott népgyűlésnek folytatását az 1879. évi XL. törvény cikk 1-ső paragrafusára alapján ezennel kihágásnak minősítem s annak elkövetőire 15 napig terjedhető elzárás és 100 ftig terjedhető pénzbüntetést állapítok meg. Erről a törvényhatóságot tudomás, mihez tartás és további intézkedés végett értesítem. Budapest, 1898. február 13. — Perczel s. k.

3707./1898./sz. T. Zemplén vármegye alispánjától.

A 10 fősztolgabirónak.

A n. m. belügyminisztériumnak a népgyűlések szabályszerű bejelentése és engedélyezése tárgyában 766 sz. alatt kelt és fentebb egész terjedelmében közölt intézvényét, amidőn fősztolgabíró urnak további alkalmazkodás végett kiadom: egyszersmind felhívom, hogy ezt a község háza előtt hirdettesse ki s akként intézkedjék, miszerint a lakosság annak tartalmáról kellekleg tájékozást nyerjen.

A kihirdetés megtörténtét igazoló jelentését 8 nap alatt elvárom.

S.-A.-Ujhely, 1898. febr. 19.

Alispán helyett:

Dókus Gyula, főjegyző.

3100. sz.

T. Zemplén vármegye alispánjától.

A 10 fősztolgabirónak.

Alábbi ministeri intézvényt tudomásvétel és közhírrététel végett kiadom.

S.-A.-Ujhely 1899. február 11.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

Földmivelségi m. kir. minister 945/eln. Valamennyi vármegyei törvényhatóság alispánjának és valamennyi városi törvényhatóság polgármesterének. Mult év december hó 4-én 8568/eln. szám alatt kelt körrendeletem kapcsán a megfelelő intézkedések haladéktalan fogantatása és azonnali kihirdetés végett közlöm, hogy a es. kir. osztrák belügyminister ur folyó évi február hó 3-án 2491. szám alatt és folyó évi február hó 10-én kezdődő érvényességgel a következő intézkedéseket leptette életbe: A) Magyarországot illetőleg: I. Ragadós tüdőbaj miatt a szarvasmarháknak Ausztriába való bevitelére Magyarország következő törvényhatóságainak területéről tilos: a) Vármegyék: Arva, Liptó, Nyitra, Pozsony (Csallóköz sziget területének kivételével) Szepes, Trenesén és Turóc vármegyék területéről és Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun vármegye váci felső és váci alsó járásainak területéről b) Városok: Pozsony. Ezen törvényhatóságok területéről a szarvasmarhák mindazonáltal a bécsi-szt.-marxi esütörtöki és szombati vesztégvásárookra, azonnali levágás céljából bevitelők, az 1896. évi július hó 23-án 48100 sz. alatt kelt körrendeletben (az 5-ik számú Allategészségügyi Ertesítőnek a kiegészítő rész 84-ik lapján közölt II. a) pontjában) közölt feltételek mellett. II. Ragadós száj- és körömfájás miatt a sertéseknek és kérődzőknek (szarvasmarhák, juhok, és kecskék) Ausztriába való bevitelére Magyarország következő törvényhatóságainak területéről tilos: a) Vármegyék: Krassó-Szörény vármegyéből és Ung vármegye nagybereznai járásának és Zala vármegye novai járásának területéről; b) Városok: Komárom és Szabadka városokból. A ragadós száj- és körömfájás miatt az ausztriai forgalomból kitiltott fentebbi vármegyék járványmentes községeiből származó egészséges szarvasmarhák a bécsi-szt.-marxi vesztégvásárookra az 1896. évi augusztus hó 5-én 48644. szám alatt kelt itteni körrendeletem (a 6-ik számú „Allategészségügyi Ertesítő”-nek a kiegészítő rész 99-ik lapján közölt II/b. pontjában) foglalt feltételek mellett mindazonáltal továbbra is bevitelők. III. Sertésvesztés miatt a sertések bevitelére Ausztriába a következő törvényhatóságok területéről tilos: a) Vármegyék: Abauj-Torna, Arad, Bereg, Bihar, Borsod, Fejér, Gömör-Kishont, Heves, Hont, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Kis-Küküllő, Nógrád, Nyitra, Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun, Pozsony, Sáros, Somogy Szabolcs, Szatmár, Szolnok-Doboka, Temes, Tolna, Torontál, Zala és Zemplén b) Városok: Debreczen, Kecskemét, Kolozsvár, Komárom, Szabadka és Zombor. B) Horvát-Szlavon országokat illetőleg: I. Ragadós száj- és körömfájás a sertéseknek és kérődzőknek (szarvasmarhák, juhok kecskék) Ausztriába való bevitelére Horvát-Szlavonországok Szerém vármegyéből és az ezen vármegye által körülzárt városokból tilos. A ragadós száj- és körömfájás miatt az ausztriai forgalomból kitiltott fentebbi vármegye járványmentes községeiből származó egészséges szarvasmarhák a bécsi-szent-marxi vesztégvásárookra az 1896-ik évi augusztus hó 5-én 48644. szám alatt kelt itteni körrendeletem (a 6-ik számú „Allategészségügyi Ertesítő”-nek a kiegészítő rész 99. lapján közölt II/b. pontjában) foglalt feltételek mellett mindazonáltal továbbra is bevitelők. II. Sertésvesztés miatt a sertések bevitelére Ausztriába Horvát-Szlavon országok következő törvényhatóságainak területéről tilos: Belovár-Kőrös vármegyéből, valamint az ezen vármegye által körülzárt városokból. III. Juhhimlő miatt a juhok bevitelére Horvát-Szlavon országok következő törvényhatóságainak területéről tilos: Lika-Krbava és Zágráb vármegyéből és az ezen vármegyék által körülzárt városokból. Az ausztriai szabad sertésforgalomból, akár száj- és körömfájás, akár sertésvesztés miatt kitiltott magyarországi és horvát-szlavonországi törvényhatóságok területéről, úgy járványmentes, valamint fertőzött községekből, de ily községekben lévő járványmentes udvarokból, azonnali levágásra szánt sertéseknek minden külön engedély kikérése nélkül a „Productivgesellschaft der Wiener Fleischseleher” című szövetkezet, valamint Ziegler József, Karlik Alajos, Dittmayer Károly, Hölbling József, Hatzinger Engelbert és Wrbecki József bécsi hentesek vágóhidjára vasuton való szállítása az 1896. évi július hó 23-án kelt 48164. számú körrendeletben (a 6. számú „Allategészségügyi

Ertesítő”-nek a kiegészítő rész 100-ik lapján közölt II/c. pontjában) közölt feltételek mellett továbbra is szabad. A leszárt és szétdarabolatlan állapotban lévő sertések (sertésbű) bevitelére nézve, továbbá a Magyarország és Horvát-Szlavonország zár alatt nem álló törvényhatóságainak területéről származó s legalább 120 kilo élősúlylyal bíró sertéseknek Ausztriába való bevitelére vonatkozólag az 1897. évi február hó 25-én kiadott 12962. számú körrendeletben (az 5-ik számú „Allategészségügyi Ertesítő”-nek a kiegészítő rész 86-ik lapján közölt II/c. pontjában) foglalt eddigi feltételek továbbra is irányadók. Kelt Budapest, 1898. évi február hó 6-án. A minister megbízásából: Andreánszky s. k. ministeri osztálytanácsos.

2736. sz.

T. Zemplén vármegye alispánjától.

A 10 járási fősztolgabirónak.

Alább a szabolcsmegyei alispáni átiratban közlöttek a lehető legszélesebb körben leendő közhírrététel végett kiadom.

S.-A.-Ujhely 1898. február 7.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

Szabolcs vármegye alispánja 1483/1898. k. számhoz. Tekintetes alispán ur a „Kis-Várda vidéki” gazdakör f. évi február hó 24-én Kis-Várdán magyar és nyugoti fajú tenyészbika kiállítását rendez vásári céllal. A gazdakört az általános kifejezett közóhaj és a mindinkább nyilvánuló közszükséglet irányította ez elhatározásra és alapos ama föltevésünk, mely szerint egy a szabolcsmegyei, mint a zempléni és beregme gyei legkiválóbb tenyészetek fogják tenyészállataikat kiállítani. Már eddig is több nagy uradalom ígerte meg részvételét. Meggyőződésünk, hogy e kiállítással nem csak a tenyésztő, hanem a vásárló közönség szempontjából is fontos gazdasági érdeket fognak tevékenyen szolgálni. Határozott előnyt biztosít e vásár különösen a községeknek, a melyek itt módot nyernek arra, hogy szükségletüket a legkiválóbb tenyészetekből kiállított fajtiszta állatokból saját választásuk szerint előnyösen fedezzék. Nincs kétségünk az iránt, hogy a tekintetes alispán ur szíves közredekü működésünket teljes méltányolásában részesíteni, s így kétszeres bizalommal kérjük arra, méltóztassék a kiállítás és vásár sikeressé tételéhez szükséges hivatali intézkedéseket minél teljesebb mértékben megtenni. Tisztelettel kérjük különösen méltóztassék: 1. pont. A kiállítás és illetve vásárról a megyebeli összes községeket mihez tartás végett értesíteni. 2. pont: A községi előjárásokat arra utasítani, hogy állami támogatással kedvezményes áron beszerezni ezéltott tenyészbikákat saját érdekük szempontjából a kiállításon vásároltassák, s hogy a kedvezmény kinyerése iránti kérvényeiket megfelelő módzatokkal, de mindenestre e hó végéig nyújtsák be. 3. Méltóztassék, a mennyiben a hivatali hatáskör megengedi, a szóban levő kiállítást a magas ministerium és a debreczeni, nagyvárad, mármaros-szigeti és kassai kerületi állattenyésztési felügyelőségek tevékeny figyelmébe pártolólaj ajánlani és a szomszédos vármegyék nevezetesen pedig Ung, Bereg, Szatmár, Hajdu és Abauj megye alispánját arra felhívni, illetve felkérni, hogy a községek részére beszerzendő tenyészbikákat a kiállításon vásároltassák. 4. Hogy a vármegyei tenyész-apaállatot vizsgáló vegyes bizottságot a kiállítás megtekintésére s a kiállított állatoknak a fedezetési engedélyek céljából való megvizsgálására kiküldeni méltóztassék. Fontos érdekünk lévén, hogy a vásárt felkeresni célzó közönséget s annak igényeit mielőbb ismerjük, tisztelettel kérjük, tekintetes alispán urat, méltóztassék e kérvényünk soron kívüli elintézésével a szükséges megkereséseket azonnali expediatlanni és a beérkezett válaszok és átiratok tartalmáról minket „Vadász Lipót dr. egyleti titkár” címére értesíteni. A midőn még tisztelettel bejelentjük, hogy a különben is biztató siker bekövetkezte után nemcsak, hogy évről-évre megismételjük a vásárt, hanem azt egyéb tenyészállatokra is kiterjesztendjük; s ezután a községek érdekeit hathatósan előmozdítandjuk, ami viszonyaink között kétszeresen fontos nagy gazdasági ágat is fejlesztünk, vagyunk kiváló tisztelettel Salamon Tódor s. k. a gazdakör elnöke, Vadász Lipót a gazdakör titkára. P. H.

565./sz.

A bodrogközi járás fősztolgabirójától

Pályázati hirdetés.

Zemplén vármegye bodrogközi járás területén üresedésbe jött évi 600 ft fizetés, 200 ft lakbér, fuvar és iroda átalány, 200 ft irnoktartás, s 100 ft anyakönyvvezetői tisztelet díjjal javadalmazott nagy-géresi körjegyzői állásra az 1886. évi XXII. t. e. 82. §-a alapján pályázatot nyitok s felhívom a pályázni szándékozókat,

hogyan az 1883. évi I. t. c. 6. §-a értelmében felszerelt kérvényüket folyó év február 24-ének d. e. 10 órájára Nagy-Géresbe ezennel kitűzött választási határidőt megelőzőleg február 23-ig hivatalomba betérjeszteni saját érdeküknek ösmerjék.

Kir.-Helmecz, 1898. február 2-án.
2-2 Bencsik, főszolgabíró.

1121/98. sz. S.-A.-Ujhely város főbírájától.
Hirdetmény.

A tarcali magyar kir. vincellér iskola igazgatósága a szőlők felújítása érdekében a f. év folyamán Hegyalja minden városában egy-egy vasárnap délutánra terjedő tanfolyamokat szándékozik tartani.

- A tanfolyam tárgyai következők:
1. Általános szőlőtelepítési tanfolyam.
 2. Általános szőlőkezelési tanfolyam.
 3. Metszési és válogatási tanfolyam.
 4. Faoltási tanfolyam.
 5. Zöldoltási tanfolyam.
 6. Peronoszpora elleni védekezés és szénkénevezési tanfolyam.
 7. Szüretelési tanfolyam.
 8. Pincekezelési tanfolyam.

Felhívtnak részt venni szándékoznak, miszerint ezen szándékukat legfeljebb a folyó év március hó 15-ik napjáig az előjárásnál jelentsék be, mert csak az esetben fog a tanfolyam megtartatni, ha hallgatók lesznek.

S.-A.-Ujhely, 1898. február hó 13-án.

Újfalussy Endre,
főbíró.

309/IV. 98. sz. A s.-a.-ujhelyi járás főszolgabírájától.

Körözvény.

Folyó évi február hó 11-én délután Tóth János bodzás-ujlaki lakos Ujhelytől a velejtői magaslatig terjedő uton szekeréről egy 50 kilós zsák sóvári sót elvesztett.

Köröztetése elrendeltetik.
S.-A.-Ujhely, 1898. febr. 16.

Horváth István, szolgabíró.

355. sz/I. 98. A sztrópkói járás főszolgabírájától.

Körözés.

Kosarócs községében folyó hó 10-én egy elacsony, zömök termetű, gesztenye pej színű, hat éves kanca ló bitangásban találtatott s a község előjárásága által őrizetbe vétetett. Igazolt tulajdonosa 15 nap alatt annyival is inkább jelentkezzék, mivel a ló, mint gazdátlan jóság, nyilvános árverésen el fog adatni.

Sztrópkón, 1898. évi február hó 14.

Bárczy B. főszolgabíró.

Nyilt-tér. *)

Egy elsőrangú népszerű biztosító intézet helyben megbízható s tevékeny

Fő ügynökök

keres; szíves ajánlatok **107. postafiók Budapestre** ezimezendők. Mozgó ügynökök szintén alkalmazhatnak kedvező feltételek mellett.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Heti naptár.

Vasárnap,	február 20. Farsang vas.
Hétfőn,	február 21. Szeverian vt.
Kedden,	február 22. Péter székf.
Szerdán,	február 23. Hamvazó sz. †
Csütörtökön,	február 24. Mátyás ap. †
Pénteken,	február 25. Jéz. sz. tövisk. †
Szombaton.	február 26. Sándor pk.

A szerkesztő postája.

P. M. A legizababb humanizmus szól, s valóban a lelkünkhez szól az öntől hozzánk érkezett iránykelynek mindenik sorából; hanem most, amikor oly fojtó légkör nehezedik szűkebbkörű hazánkra, az olyan hangokat pengeti, mint pengét az ön cikkelye, legalább is nem opportunist! Be fogja látni, hogy helyesen cselekszünk, midőn különben becses dolgozatát ezidőszent közre nem adjuk

Consummatum est. Lekésett
K. M. úrnak — K.-Dobra. P. S. úrnak — Bpest.
Beérkeztek: átolvassuk.
Zs. B. úrnak — S.-Patak Pardon a merész rövidítésért, de lapunkat most, amidőn proximus ardet Uralegon, a jelen nagy kötelességei veszik igénybe inkább, mint a multból való nagy álmodozások. — Különbön pedig hazafüi üdvözlötünk a Bodrog-parti Athén nemes ifjúságának!

M. J. Csak rajta — mindig szívesen s köszönettel veszem.
Fájdalom c. vers közölhetően.
F. S. Ungvár. Már nem volt időnk átdolgozni.

Felelős szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.
Kiadó-talajdonos: **Énlert Gyula**

Hirdetések.

Szőlővessző eladás.

I. osztályu sima furmint vessző, 60 cm. hosszú, ezre 5 frt.

I. osztályu gyököres furmint vessző, 60 cm. hosszú, ezre 10 frt.

Kassa pályaudvarra szállítva, csomagolás önköltségben.

Megrendelések a vételár felének beklüdesével intézendők

Horalek Ferencz,

Kassa, sz. kir. város főpénztárosához.

3439/97. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 1896. évi 3338. p. számú végzése folytán Dr. Kelemen Armin homonnai ügyvéd által képviselt Friedman Chaim József sztrópkói lakos felperes részére Weinberger Markusz a.-olsvai lakos felperes ellen 200 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 750 frt 50 krra becsült ingóságokra a sztrópkói kir. járásbírószág 3439/897. sz. végzésével a további eljárás elrendelése, annak Alsó-Olsván végrehajtást szenvedett fűrészmalmán leendő megtartása határidőül **1898. évi márczius hó 8-ik napján délelőtt 10 óra**ig kinteztek, a mikor a bíróság lefoglalt 1 gatter (rács turész), 2 korfúr sz. pad, 1 koszoru g. pezet, butor, lécz, butor deszka, tönk fák és házi-butorokból álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség es tén becsáron alul is elfognak adatni

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtót követelését megelőző kielégítéséhez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentséket az árverés megkezdéseig alólírott kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegere fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kiüggészetét követő naptól számítatik.

Kelt Sztrópkón, 1898. évi február hó 9. napján.

Bodnár Jenő, kik. végrehajtó.

Tk. 6114/1897. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar kir. államkincstár végrehajtónak Lövi Gyula es társai végrehajtást szenvedők elleni 39 frt 65 kr. tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a satoralja-ujhelyi kir. törvényszék, (a s.-a.-ujhelyi kir. ügyében a satoralja-ujhelyi kir. törvényszék, (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírószág) területén levő S.-A.-Ujhely városában fekvő 1a járásbírószág) 730. számú tjkvben foglalt + 1775. 1776. h. s.-a.-ujhelyi 730. számú tjkvben foglalt + 1775. 1776. h. számú behelyből, 58 összeírású számú házról és kertből Grósz Mózesné született Reisz Sárát, Lovi Gyulát és nejét Weisz Ceciliát és kiskorú Fried Sámuelt illető jutalekra az árverést 1540 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1898. év február hó 28.** és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1898. év február hó 28.** (huszonyolozandik) napján délelőtt 11 órakor a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 154 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügymin. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvényszéknél, mint telekkönyvi hatóságnál 1897. évi november hó 28. napján.

Wieland, kir. törvényszéki bíró.

Tk. 3979/97. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Pigai János és Pigai Mária ismeretlen örökösei végrehajtást szenvedők elleni 151 frt 05 kr. tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a tokaji kir. járásbírószág) területén levő B.-Keresztur község határában fekvő a b.-kereszturi 69. sz. tjkvben Pigai János és Pigai Mária nevében álló 162. és 103. hr. sz. ingatlanra az árverést 426 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1898. évi márczius hó 10. napjának d. e. 10 órakor B.-Keresztur községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.**

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 42 forint 60 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt át szolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság 1897. évi december hó 17-én.

Plathy, kir. járásbíró.

A 172/98. számhoz.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszterium az 1897. évi október hó 29-én kelt 49,962. sz. rendeletével a vallás-alap kegyurasága alatt álló tolcsvai gör. kath. templom és paplak helyreállítását 1879 frt 38 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát kivitelének biztosítása céljából az **1898. évi márczius hó 14. napjának d. e. 11 órájára** a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpénz csatolandó.

A szóban forgó munkalatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek alul nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

M. kir. államépítészeti hivatal főnöke:

S.-A.-Ujhely, 1898. évi febr. hó 12-én.

Hönsch Dezső,

kir. főmérnök.

191/1897. sz.

Árverési hirdetmény.

Tek. Zemplén-vármegye árvaszékének mult évi 2141/a. 97. szám alatt kelt határozata alapján, a néhai Mezőssy László hagyatékához tartozó, és 1896. évi április hó 26-án nyilvános árverésen eladott és tolcsvai Nagy Barnabás által megvásárolt Tolesva község 248. számú tjkönyvében 1191. helyrajzi sz. alatt jegyzett tagi szántóföldre, amennyiben vevő az árverési feltételeknek elegett nem tet — vevő terhére és veszélyére az ujabbi árverést elrendelte, minek folytán a fentebb jelzett ingatlanokra az árverés Tolesva község házához 1898. évi márczius hó 18. napjának délelőtti 9 órájára kintezetik — venni szándékozők meghívtnak.

Árverési feltételek:

1. Árverés alá becsájtatik a tolcsvai 248. számú tjkönyvben 1191. helyrajzi birtokrészlet.
2. Kikiáltási ára 565 frt 50 kr., azaz öt-száz hatvanöt frt 50 kr.
3. Bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át tartoznak az árverelni szándékozők letenni; a vételár 1/3-ada az árverés jogerőre emelkedésekor, a másik 1/3-ada a vételár jogerőre emelkedése után egy hónappal, az utolsó 1/3-ada, melyben a bánatpénz is betudandó lesz, az árverés jogerőre emelkedése után két hónap alatt mindenkor az árverés napjától számítandó 5% kamatjával a gyámpénztárba fizetendő.
4. Vevő a megvett ingatlan birtokába az árverés jogerejűvé váltakor lép, attól fogva viseli az azután járó terheit is.
5. Ha a vevő a fentebbi fizetési kötelezettségnek pontosan elegett nem tesz — terhére és veszélyére az árvaszék az ujabbi árverést elrendeli. Utóajánlatok csak 15 nap leforgása alatt fogadtatnak el.

Kelt Tolesván, 1898. évi február 17-én.

Fuchs Mór

főbíró.

536/97. V. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi kir. törvényszék 1897. évi 203,087. számú végzése következtében Dr. Wilhelm Tezner ügyvéd által képviselt Adler és Fränkl de javára Grosz Adolf ellen 230 frt s jár. erejéig 1897. évi december hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 350 frtra becsült vasárúkból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tokaji kir. bíróság 7068/1897. p. számú végzése folytán 230 frt tökékövetelés, ennek 1897. évi szeptember hó 30. napjától járó 6% kamatai és eddig erejéig Tokajban Grosz Adolf lakásán leendő eszközölésére 1898. márczius hó 9-ik napjának délutáni 3 óraja határidőül kinteztik és ahhoz a venni szándékozők oly megjegyzéssel kinteztik meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzcikk 107. és 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Tokajban, 1898. évi február hó 13-án.

Feuerstein József, kir. bir. végrehajtó.

A bodrog-szerdahelyi immunis homoki szőlőtelep részvénytársaság.

Mérleg-kimutatás.

Gazdálkodási eredmény.

Vagyon	Összeg		Teher	Összeg		Kiadás	Összeg		Bevétel	Összeg	
	kor.	fl.		kor.	fl.		kor.	fl.		kor.	fl.
Pénzkészlet	155	20	Részvény alaptőke	40000		Kiadások:			Jövedelem:		
Szőlő ültetvény	37714	60	Tartalékalap	100		Feldolgozott anyagok	6556	92	Szőlővessző számlán	1403	72
Gyümölcsfa ültetvény	457	20	Értékesítési tartalék	2086	03	Munkabérek	7507	18	Gyümölcstermés számlán	29	30
Épületek, kerítés és kut	8685	70	Váltó kölesön	5600		Tiszti fizetések	2356		Csemegeszőlő termés számlán	21688	18
Szűretelő és munkáltató eszközök	1333	68	Hitelezők	92	40	Posta és irodai költség	203	34	1897. évi bortermés számlán	16965	
Ló, szekér és felszerelése	1142	57	Fel nem vett osztalék	200		Homoktelep, pincebér és ártér	459	80	Részvényátíratási számlán	4	
Takarmány	369		Igazgatósági biztosíték	2800		Biztosítási díjak	6	14	Betétkamat számlán	70	26
Szőlővessző	247	20	Eredmény	20911	47	Vegyés fuvarok és vámok	149	36	Egyenleg áthozatal 1896. évről	56	15
1895. évi bortermés	91	20				Lótartási költség	1146	16			
1896. " " "	475	40				Épületek és kerítés javítás	48	38			
1897. " " "	16925					Váltó kamat	851	86			
Boroshordók	32					1895. évi bortermésnél apadás	20				
Trágya készlet	1025	70				Eredmény	20911	47			
Vegyés anyag készlet	146	30									
Adósságok	189	20									
Letétmenyeztetett óvadékok	2800										
	71789	90		71789	90		40216	61		40216	61

S.-A.-Ujhely, 1897. évi december hó 31-én.

Viczmány Ödön s. k.,

igazg. elnök.

Könyvelésért:
Vályi Bertalan s. k.,

Kincsesy Péter s. k.,
ig. tag.

Malonyay Ferenc s. k.,
ig. tag.

Mathiász János s. k.,
ig. tag.

Dr. Schön Hugó s. k.,
ig. tag.

Szerviczky Ödön s. k.,
ig. tag.

Szöllősi Arthur s. k.,
ig. tag.

Jelen mérleg-számlát a társulat könyveivel összehasonlítván, helyesnek találtuk.

Dr. Rosenthal Sándor s. k.,

Ambrózy Nándor s. k.,
felügyelő-bizottsági tagok.

Szent-Iványi László s. k.,

A mélegre vonatkozó igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések naponkint d. u. 2-4 óráig a zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank helyiségében Vályi Bertalan t. titkárnál a részvényesek által megtekinthetők.

Meghívó.

A S.-A.-Ujhelyi Takarékpénztár

1898. évi márczius hó 6-án délelőtt kilencz és fél órakor

az intézet hivatalos helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényeseket ezennel tisztelettel meghívom.

Tárgy: Lemondás folytán megüresedett egy felügyelő bizottsági tag helyének betöltése.

S.-A.-Ujhely, 1898. év február 4-én.

Dókus Gyula,

intézeti elnök.

Első zemplén-megyei honi butor-csarnok
S.-a.-Ujhelyben.

Nem ámitás,

de mindenki meggyőződhetik azon állításon igazságáról, hogy

BUTORTERMEIMBEN

származó árú készletemet helyszüke miatt,

jóval a bevásárlási áron alul

árusítom el,

miért is a n. közönség b. látogatását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Legelő bérbeadás.

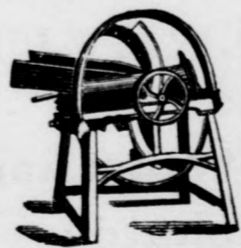
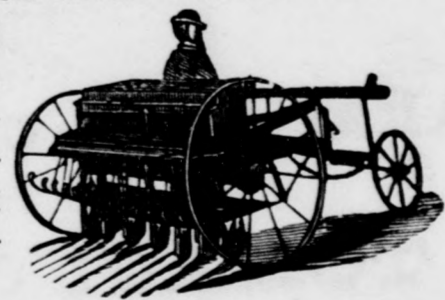
Méltóságos báró Sennyey István úr páczeni uradalmában ez évi legeltetésre kitűnő minőségű 5-600 hold legelő van bérbe kiadandó. — A szükségeltető kutakkal ellátva (1200 □-öles) holdankint 10 frtért.

E kiadandó legelőről bővebb felvilágosítással szolgál az uradalmi felügyelő Páczinban.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője Kassán, Vám-utca 11. szám.

Ajánl a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen szilárdan szerkesztett könnyű sorvető és szórvető gépeket, ekéket és boronákat, hengereket, lókapákat stb. továbbá Baker- és magtár-rostákat, mely gyártmányainknak gépgyárunkban állandóan jelentékeny készletét birjuk.

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár- és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi s egyéb szivattyukat, olajsajtókat, és olajmagpörkölőket, elhasznált gépek, különösen

gőzmozgonyok és gőzcséplők pontos átigazítását és kijavítását a legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Megrendeléseket elfogad Hercz Kálmán ur S.-a.-Ujhely

MEGHIVÁS

SZEGI GŐZMALOM RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNAK

S.-A.-UJHELYBEN

1898. március hó 27-én délelőtti 10 órakor

a Zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és
hitelbank helyiségeiben tartandó

rendes évi közgyűlésére.

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlési elnök megválasztása.
2. Az igazgatóság üzleti jelentésének tárgyalása.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kifizetése.
5. Az igazgatóság a felügyelő-bizottság részére megadandó felmentési határozat.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1898. február hó 13-án.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból:

9. §. A közgyűlés áll azon részvényesekből, kik a közgyűlés előtti időben részvényeiket az igazgatóságnál ellennyugta és szavazati jegy mellett letétmenyesték.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulírott intézet földbirtokokra és S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10—50 évig terjedő

Törlesztési kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

TOKAJ VAROS CZIMERÉVEL

(kigyós kereszt a hármass hegyen,)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Valódi Tokaji Cognac kapható:

minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben és gyógyszerárban.

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR
TOKAJ.

Főraktár: Nagy Ferencz, fűszer-, festék- és rövid-áru kereskedése S. A.-Ujhely Rákóci-utca.

SZIVATTYÚKAT TŰZFECSEKENDŐKET

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános czélokra kéz-, járgány és erőhajtásra.

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcai öntöző-kocsikat, sárkaparókat készít és ajánl a

Budapesti szivattyú- és gépgyár részvénytársaság (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)
Budapest, VI., Külső váci-ut 45.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

Birtok-eladás.

S.-A.-Ujhely közelében, vasuti állomás mellett, teljesen felszerelt igen jó karban levő épületekkel ellátott 465 holdnyi birtok élő és holt fundus-instruktussal együtt szabad kézből eladó. Felvilágosítást ad **Dr. Tátray Dezső** ügyvéd Sátoralja-Ujhelyben.

Butor raktár felosztás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására juttatni, miszerint a korona-utca 610. szám alatt saját házamban lévő jól berendezett

Butor raktáramat

véglegesen megszüntetni szándékozom, miért is a raktáron lévő összes árukat **az előállítási áron alól adom el.**

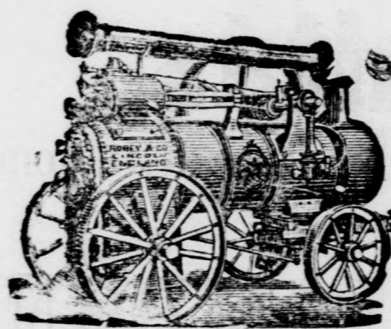
Raktáramban csakis jó és solid készítményű, még a legkényesebb izlésnek is megfelelő áruk vannak, mely kedvező alkalmat felhasználás végett a n. é. közönség figyelmébe ajánlja

Jelenek Ádám

S.-A.-Ujhelyben.

Raktáramat egészben is eladom.

Butorraktáram felett lévő emeleti lakást folyó évi április hó 24-től bérbe adom.

1896-ik évben szabadalmazott két ló által könnyen hajtható, árpa elkülönítővel vagy anélkül is működő legjobb és legpraktikusabb

járgánytisztító-cséplőgépek,

továbbá minden más

gazdasági gépek és eszközök, a Bubnaer gépgyár gyártmányai kaphatók:

KRAUS BERTHOLD

vas- és érezöntődjében — Bécs, III/2. Löwengasse 3.

Gyakorlott szolid képviselők felvételnek.